

JULI DANS

2-16 JULY
2023

INTERNATIONAL FESTIVAL FOR
CONTEMPORARY DANCE

Julidans 2023 Programmaschema

	ITA - Grote Zaal	ITA - RABOZAAL	ITA - STUDIO 1	THEATER BELLEVUE	FRASCATI 1	FRASCATI 2	W139
SUN 2	20.00 P. 14 Tânia Carvalho ‘Versa-Vice’ (60 min)	15.30 P. 12 Opening: Alexander Vantournhout ‘Foreshadow’ (75 min)					
MON 3	20.30 P. 14 Tânia Carvalho ‘Versa-Vice’ (60 min)	19.00 P. 12 Alexander Vantournhout ‘Foreshadow’ (75 min)		20.30 P. 16 Brigel Gjoka, Rauf ‘RubberLegz’ Yasit & Rušan Filiztek ‘Neighbours’ (60 min)			
TUE 4			20.00 P. 18 Vincent Riebeek ‘Don’t clap for Crap’ (75 min)	20.30 P. 16 Brigel Gjoka, Rauf ‘RubberLegz’ Yasit & Rušan Filiztek ‘Neighbours’ (60 min)		18.30 P. 46 Lisi Estaràs ‘#THISISBEAUTY’ (50 min)	
WED 5	20.30 P. 20 Elle Sofe Sara ‘Vástádus eana / The answer is land’ (70 min)		20.00 P. 18 Vincent Riebeek ‘Don’t clap for Crap’ (75 min)		20.30 P. 50 Radouan Mriziga / Dorothée Munyaneza ‘Akal’ (60 min)	18.30 P. 46 Lisi Estaràs ‘#THISISBEAUTY’ (50 min)	
THU 6	20.30 P. 20 Elle Sofe Sara ‘Vástádus eana / The answer is land’ (70 min)	21.00 P. 22 Sharon Eyal & Gai Behar ‘Into the Hairy’ (60 min)			19.00 P. 50 Radouan Mriziga / Dorothée Munyaneza ‘Akal’ (60 min)		
FRI 7		21.00 P. 22 Sharon Eyal & Gai Behar ‘Into the Hairy’ (60 min)		20.30 P. 24 Marcela Levi & Lucia Russo ‘3 against 2: Psycho Tropics’ (50 min)		18.30 P. 60 Stav Struz Boutrous ‘Double bill: Sepia & Nomads’ (80 min)	
SAT 8		21.00 P. 22 Sharon Eyal & Gai Behar ‘Into the Hairy’ (60 min)		20.30 P. 24 Marcela Levi & Lucia Russo ‘3 against 2: Psycho Tropics’ (50 min)		18.30 P. 60 Stav Struz Boutrous ‘Double bill: Sepia & Nomads’ (80 min)	
SUN 9	15.30 P. 26 Oona Doherty ‘Navy Blue’ (60 min)				19.00 P. 66 155 ‘Controle’ (70 min)		18.30 P. 64 (various timeslots) Jeftha van Dinther ‘Uneath’ (240 min - walk in/out)
MON 10	20.00 P. 26 Oona Doherty ‘Navy Blue’ (60 min)	20.30 P. 28 Marco da Silva Ferreira ‘C A R C A Ç A’ (70 min)					18.30 P. 64 (various timeslots) Jeftha van Dinther ‘Uneath’ (240 min - walk in/out)
TUE 11		20.30 P. 28 Marco da Silva Ferreira ‘C A R C A Ç A’ (70 min)	20.00 P. 32 Dana Michel ‘MIKE’ (180 min, walk in/out)	19.00 P. 30 Diana Niepce ‘The other side of dance’ (35 min)			
WED 12	20.30 P. 34 Cie. Zora Snake ‘Shadow Survivors’ (60 min)		20.00 P. 32 Dana Michel ‘MIKE’ (180 min, walk in/out)	19.00 P. 30 Diana Niepce ‘The other side of dance’ (35 min)			
THU 13	19.00 P. 34 Cie. Zora Snake ‘Shadow Survivors’ (60 min)						
FRI 14		21.00 P. 38 Dimitris Papaioannou ‘INK’ (65 min)		21.00 P. 36 (hike starting 17.30) Voetvolk ‘Nomadics’ (60 min)			
SAT 15	19.00 P. 40 Maud Le Pladec feat. Jr Maddripp ‘Silent Legacy’ (50 min)	21.00 P. 38 Dimitris Papaioannou ‘INK’ (65 min)		19.30 P. 36 (hike starting 16.00) Voetvolk ‘Nomadics’ (60 min)			
SUN 16		15.30 P. 38 Dimitris Papaioannou ‘INK’ (65 min)					
	HOOFDPROGRAMMA	HOOFDPROGRAMMA	HOOFDPROGRAMMA	HOOFDPROGRAMMA	JULIDANS EXTENDED	JULIDANS EXTENDED	JULIDANS EXTENDED

Julidans 2023 Programme Schedule

	MEERVAART	PODIUM MOZAÏEK	SLOTERPARKBAD	STEDELIJK MUSEUM AMSTERDAM	VONDELPARK OPENLUCHTTHEATER	OVERIGEN - CITY TOURS	OVERIGEN - SQUARES
SUN 2						13.00 P. 76 Byström, Källblad ‘City Horses’ route through the city (start at Leidseplein)	
MON 3						13.00 P. 76 Byström, Källblad ‘City Horses’ route through the city (start at Leidseplein)	
TUE 4	20.15 P. 48 Club Guy & Roni ‘Fortune’ (75 min)						
WED 5	20.30 P. 52 Female Economy ‘Cheikhats, a ritual beyond binary thinking’ (90 min)						
THU 6	20.30 P. 52 Female Economy ‘Cheikhats, a ritual beyond binary thinking’ (90 min)		12.00 & 14.00 P. 54 Susanne Marx ‘Banenzwemmers’ (30 min)				
FRI 7		20.30 P. 58 Gil Gomes Leal ‘Nom.Nos’ (duration tbc)	13.30 & 14.30 P. 54 Susanne Marx ‘Banenzwemmers’ (30 min)	16.00 P. 56 Astrit Ismaili ‘Lynx’ (80 min)	20.30 P. 80 ‘Julidans at the park’ With Andreas Hannes and others		
SAT 8		21.00 P. 58 Gil Gomes Leal ‘Nom.Nos’ (duration tbc)	14.00 & 15.00 P. 54 Susanne Marx ‘Banenzwemmers’ (30 min)	12.00 & 16.00 P. 56 Astrit Ismaili ‘Lynx’ (80 min)		16.00 P. 62 Julidans x WhyNot ‘OFF VENUE’ (135 min)	17:00 P. 78 19:30 (Leidseplein) Linha de Fugha ‘Woods’ (20 min)
SUN 9						16.00 P. 62 Julidans x WhyNot ‘OFF VENUE’ (135 min)	14:00 P. 78 (Leidseplein) Linha de Fugha ‘Woods’ (20 min)
MON 10							
TUE 11							
WED 12							
THU 13	20.30 P. 68 Andreas Hannes ‘Sway’ (45 min)		12.00 & 13.30 P. 54 Susanne Marx ‘Banenzwemmers’ (30 min)				
FRI 14	20.30 P. 68 Andreas Hannes ‘Sway’ (45 min)	20.30 P. 70 Sonya Lindfors ‘Cosmic Latte’ (75 min)	13.30 & 14.30 P. 54 Susanne Marx ‘Banenzwemmers’ (30 min)		20.30 P. 80 ‘Julidans at the park’ With The100hands, Zwermers and Dalton Janssen		
SAT 15		21.00 P. 70 Sonya Lindfors ‘Cosmic Latte’ (75 min)	12.30 & 14.00 P. 54 Susanne Marx ‘Banenzwemmers’ (30 min)				
SUN 16					 JULIDANS NL JULIDANS NEXT	Updates and info www.julidans.nl	
	JULIDANS EXTENDED	JULIDANS EXTENDED	JULIDANS EXTENDED	JULIDANS EXTENDED	JULIDANS OPEN AIR	JULIDANS OPEN AIR	JULIDANS OPEN AIR

MOVING

Dans is keihard nodig!

De wereld van vandaag is volop in beweging. We komen er niet onderuit: politiek, klimaat, oorlog, gender, (nieuw) feminisme, nieuwe rituelen, al die onderwerpen en onze opvattingen erover zijn de laatste jaren aan het schuiven. Alle reden dus om die onderwerpen onder de loep te nemen. En wat is nou een betere kunstvorm dan dans om uitdrukking te geven aan die veranderingen? Welke discipline biedt nou méér ruimte aan een open blik, creatieve invalshoeken en individuele interpretaties dan dans? Kortom: wat we nu keihard nodig hebben is dans!

Dat ontdekten we natuurlijk ook al tijdens de coronapandemie, toen we die dans en andere (live) kunstvormen moesten missen en dansmakers werden teruggeworpen op zichzelf en hun verbeelding. Intussen zijn we allemaal weer uit ons isolement bevrijd. De onderlinge connectie is aan het herstellen, de wereld ligt weer open.

Die nieuwe verbinding loopt als een rode draad door het festival en spreekt uit de expliciete, concrete boodschap van veel voorstellingen. Er is urgentie, de dansmakers willen gehoord worden. Letterlijk: in deze editie van Julidans wordt vaak de stem gebruikt, met woorden, teksten, zang en onversneden maatschappijkritiek. Neem de voorstelling van Elle Sofe Sara, die zich laat inspireren door de tradities, rituelen en protestdemonstraties van het bedreigde Noord-Scandinavische Sami-volk. Sara, zelf een Sami, vraagt daarbij met traditionele en nieuw geschreven yoiks (de traditionele zang van de Sami) aandacht voor verbinding tussen mensen, natuur en de aarde.

Niet voor niets zijn tradities en folklorecultuur een trend. Ze benadrukken onze onderlinge verbondenheid, onze wortels, onze identiteit. En ze bieden thema's die tijdloos

en actueel zijn. NEXT-choreografe Stav Struz Boutrous put bijvoorbeeld uit de kennis en bewegingsrijkdom van de Georgische volksdans en zet de Khorumi-dans, oorspronkelijk mannendans over strijd - altijd actueel, en actueler dan ooit - over uitdagen, verzet en overwinnen naar haar hand. In de ritualistische solo Akal (earth) presenteert Radouan Mriziga met rap, poëzie, storytelling, spoken word en dans, de rituelen en orale cultuur van de oorspronkelijke bewoners van Noord-Afrikaanse, de Imazighen, als inspiratie voor een nieuwe toekomst. Een goddelijke vrouwenfiguur belichaamt de cultuur en beschermgodin van het tegenwoordig onderdrukte Imazighen-indentiteit.

Veel woorden dus, ook in kleinere, persoonlijke voorstellingen zoals die van Lisi Estaràs, die cabaretesk mijmert over hoe het is om 50 jaar oud te zijn. Is het lichaam dan niet welsprekend genoeg? Natuurlijk wel. Er zijn ook genoeg geluid- en woordloze stemmen hoorbaar tijdens Julidans, van choreografen zoals o.a. Zora Snake, Sharon Eyal, Diana Niepce en Lisbeth Gruwez voor wie dans hun moedertaal is. Ze spreken die luid en duidelijk. In het theater en daarbuiten, want tijdens Julidans zal de dans ook op diverse, verrassende buitenlocaties in de stad klinken.

Julidans volgt de dansactualiteit - en daarmee de ontwikkelingen in de wereld - op de voet en geeft het woord aan nieuwe talenten en smaakmakers van de internationale hedendaagse dans. Die is diverser dan ooit. Maar over één ding zijn alle makers in Julidans het eens: dans is onze bron en dans is onze taal. Wij spreken met ons héle lichaam. Zegt het voort!

Anita van Dolen en het Julidans team

LOUD

OUT

In dire need of dance!

Today's world is in flux. There is no escaping it: politics, climate, war, gender, (new) feminism, new rituals – all these topics and our views on them have been shifting in recent years. So there is every reason to closely examine these issues. And what better art form than dance to express those changes? What discipline offers more space for open-mindedness, creative perspectives and individual interpretations than dance? In short: what we desperately need right now is dance!

We already discovered this during the corona pandemic, when we had to miss out on dance and other (live) art forms, and dance makers had to rely on their own resources and imagination. Meanwhile, we have all been released from our isolation. Interconnection is recovering, the world is open again.

This new connection runs like a thread through the festival and is evidenced by the explicit, concrete message of many performances. There is urgency, the dance makers want to be heard. Literally heard: in this edition of Julidans the voice is often used – with words, lyrics, singing and unadulterated social criticism. Take, for example, the performance by Elle Sofe Sara, who is inspired by the traditions, rituals and protest demonstrations of the endangered North Scandinavian Sami people. Sara, a Sami herself, uses traditional and newly written yoiks (the traditional Sami songs) to draw attention to the connection between people, nature, and the earth.

Traditions and folklore culture are trending for a reason. They emphasise our interconnectedness, our roots, our identity. And they offer themes that are timeless and therefore current. NEXT choreographer Stav Struz Boutrous, for instance, draws on the knowledge and the richness of

movement of Georgian folk dance. She bends the Khorumi dance, originally men's dance about struggle – always topical, and more topical than ever – about challenging, resisting, and conquering to her will. In the ritualistic solo Akal (earth), Radouan Mriziga uses rap, poetry, storytelling, spoken word and dance to present the rituals and oral culture of the original inhabitants of North Africa, the Imazighen, as inspiration for a new future. A divine female figure embodies the culture and patron goddess of today's suppressed Imazighen identity.

Many words, even in smaller, personal performances such as that of Lisi Estaràs, with her cabaret-like musings on what it is like to be 50 years old. Is the body not eloquent enough then? Of course it is. During Julidans, plenty of soundless and wordless voices can also be heard from choreographers such as Zora Snake, Sharon Eyal, Diana Niepce en Lisbeth Gruwez for whom dance is their mother tongue. They speak that tongue loud and clear. In the theatre and beyond: during Julidans, dance will also be heard at various, surprising outdoor locations throughout the city.

Julidans closely follows dance developments in the world – and gives the floor to new talents and trendsetters in international contemporary dance, which is more diverse than ever. But there is one thing that all makers at Julidans agree on: dance is our source and dance is our language. We speak with our whole body. Spread the word!

Anita van Dolen and the Julidans team

Welkom op Julidans 2023! Met een divers programma met 40 verschillende dansproducties en performances is er meer dan genoeg te kiezen en te combineren. Om je op weg te helpen volgt hieronder een uitleg over de onderdelen waaruit Julidans is opgebouwd.

Julidans HOOFDPROGRAMMA

Een dwarsdoorsnede van wat er nu relevant is in de internationale hedendaagse dans en performance. Het Julidans-hoofdprogramma speelt zich af rondom het Leidseplein, in de zalen van Internationaal Theater Amsterdam en Theater Bellevue. Laat je inspireren door voorstellingen van beroemde en beruchte choreografen uit de hele wereld.

Julidans MAIN PROGRAMME

A cross-section of what is currently relevant in international contemporary dance and performance. The Julidans main programme takes place around Leidseplein, in the venues of Internationaal Theater Amsterdam and Theater Bellevue. Get inspired by performances by leading choreographers from all over the world.

MAIN PROGRAMME

EXTENDED

Julidans EXTENDED

Tijdens het festival kom je Julidans-makers overal in de stad tegen. In Podium Mozaïek, Meervaart, W139 en Frascati presenteren we dans van eigenzinnige choreografen uit binnen- en buitenland. Maar we kijken verder dan de podia – je ziet ook voorstellingen in het Stedelijk Museum, het Sloterparkbad of verstopt in kelders door de stad. Ga je mee op ontdekkingsstocht?

Julidans EXTENDED

During the festival, you will encounter the Julidans makers everywhere in town. In Podium Mozaïek, Meervaart, W139 and Frascati, we present dance by idiosyncratic choreographers from home and abroad. But we look beyond regular stages – you will also see performances in the Stedelijk Museum, the Sloterpark swimming pool or hidden in underground cellars throughout the city. Will you join us on a discovery trip?

Julidans OPEN AIR

Fans en voorbijgangers komen tijdens het festival in de buitenlucht in aanraking met opvallende statements van dansmakers. Een toegankelijk en inspirerend programma, op de pleinen van Amsterdam, langs een route door de stad en in het Vondelpark Openluchttheater. De gratis toegankelijke voorstellingen verrassen kenner én leek: Let's go outside!

Julidans OPEN AIR

Fans and passers-by's will encounter the striking statements of dance makers in the open air during Julidans. This accessible and inspiring programme can be found on Amsterdam's squares, along a route straight through the city and at the Vondelpark Openluchttheater. The performances are mostly free of charge and will surprise dance connoisseurs and newbies alike: Let's go outside!

Julidans NL

Julidans presenteert met name internationale choreografen, maar toont ook dansmakers uit ons thuisland. In Julidans NL presenteren we Nederlandse dansproducties. De voorstellingen zijn verweven door het hele programma en natuurlijk ook toegankelijk voor het Julidans publiek.

Julidans NL

Julidans mainly shows international choreographers, but also shows dance makers from our home country. In Julidans NL, we present Dutch dance productions. The performances are interwoven throughout the programme and of course accessible for the Julidans audience.

OPEN AIR

NL

NEXT

Julidans NEXT

Julidans NEXT is het platform voor een nieuwe generatie choreografen met een eigen signatuur en uitgesproken visie. Ontdek het talent van de toekomst op verschillende Julidans podia. Julidans NEXT is goed te combineren met voorstellingen uit het hoofdprogramma.

Julidans NEXT

Julidans NEXT is the platform for a new generation of choreographers with a highly personal signature and distinct vision. Discover the talent of the future on various Julidans stages. Julidans NEXT can be combined with performances from the main programme.

INSIDE OUT

Julidans inside out

Julidans organiseert een randprogramma met verdiepende nagesprekken, ontmoetingen met makers, installaties, films en afterparty's. De meest up-to-date informatie vind je op julidans.nl.

Julidans inside out

Julidans organizes many side events, such as after talks, meetings with makers, installations, films and afterparties. Find up-to-date information at julidans.nl.

Welcome to Julidans 2023! With a diverse programme featuring 40 different dance productions and performances, there is more than enough to choose and to combine. To get you started, below is an explanation of the components that make up Julidans.

Hoofdprogramma

Een dwarsdoorsnede van wat er nu relevant is in de internationale hedendaagse dans en performance. Het Julidans-hoofdprogramma speelt zich af rondom het Leidseplein, in de zalen van Internationaal Theater Amsterdam en Theater Bellevue. Laat je inspireren door voorstellingen van beroemde en beruchte choreografen uit de hele wereld.

A cross-section of what is currently relevant in international contemporary dance and performance. The Julidans main programme takes place around Leidseplein, in the venues of Internationaal Theater Amsterdam and Theater Bellevue. Get inspired by performances by leading choreographers from all over the world.

Main Programme

*Foreshadow***Alexander Vantournhout** (BE)

Not standing

Op de soundtrack van experimentele rockmuziek stuiten acht acrobatdancers op hun fysieke grenzen door een enorm verticaal obstakel. Wat als deze zes meter hoge muur het podium in tweeën snijdt en de resterende ruimte te klein is voor met z'n achten? Is de muur een hinderlijke sta-in-de-weg of creëert die juist nieuwe mogelijkheden?

Een muur die bijna onmogelijk te overbruggen is, roept allerlei associaties op. Maar een muur is óók een leerinstrument voor dansers, yogabeoefenaars en vechtsporters om te oefenen in niet vallen.

In *Foreshadow* wordt de muur gebruikt in een langgerekt onderzoek naar zwaartekracht: hoe kan een verticale val worden omgezet naar schuin, diagonaal of horizontaal? Hoe kan de val worden vertraagd door de glijweerstand van de muur? De Vlaamse choreograaf Alexander Vantournhout, door dagblad De Standaard als 'bewegingsmagiër' bestempeld, liet zich voor zijn choreografie inspireren door de dierenwereld, in het bijzonder de hechtingskracht van reptielen zoals hagedissen en gekko's.

'Foreshadowing', of voorafschaduwning, in romans en films geeft een hint over wat er later in het verhaal gaat gebeuren. Zo wordt spanning opgebouwd, en soms ook een gevoel van onbehagen opgeroepen. In de voorstelling verwijst de titel naar de continue poging om de muur te beslechten. Maar wat als dat alleen kan mislukken? Dan doet de strijd van deze performers denken aan de mythe van Sisyphus, die wordt gestraft met de onmogelijke taak een rotsblok over een berg te duwen.

Zo daagt Vantournhout met zijn werk niet alleen onze noties over zwaartekracht en ruimtelijkheid uit, maar ook die van ons puur menselijk potentieel – tegen de klippen op.

How do you break down the walls that life creates?

To the soundtrack of experimental rock music, eight acrobat dancers encounter their physical limits through a huge vertical obstacle. What if this six-metre-high wall cuts the stage in half and the remaining space is too small for the eight of them? Is the wall an annoying obstacle or does it create new opportunities?

A wall that is almost impossible to cross evokes all sorts of associations. But a wall is also used by dancers, yoga practitioners and martial artists to practise not falling.

In *Foreshadow*, the wall is used in a protracted investigation into gravity: how can a vertical fall be converted to oblique, diagonal or horizontal? How can the fall be slowed down by the sliding resistance of the wall? Flemish choreographer Alexander Vantournhout, labelled a "movement magician" by newspaper De Standaard, drew inspiration for his choreography from the animal world, in particular the adhesive power of reptiles such as lizards and geckos.

'Foreshadowing' in novels and films gives a hint of what will happen later in the story. This builds tension, and sometimes also evokes a sense of unease. In the performance, the title refers to the continuous attempt to break down the wall. But what if that can only fail? Then the struggle of these performers is reminiscent of the myth of Sisyphus, who is punished with the impossible task of pushing a boulder across a mountain.

Thus, Vantournhout's work challenges not only our notions of gravity and spatiality, but also those of our purely human potential – against the odds.

Sun 2 July 15:30
Mon 3 July 19:00
ITA Rabozaal
World premiere
Julidans co-production
75 min
No intermission
€30 / €25 / €15

© Bart Grietens

Versa-vice

Tânia Carvalho (PT)

Tânia Carvalho put uit een wonderbaarlijk flamboyante waaier aan stijlen uit de dans-, film- en kunstgeschiedenis om er een vervreemdend maar altijd diep emotioneel universum mee op te roepen. In *Versa-vice* ziet de Portugese choreograaf hoop voor de toekomst, door het monster van polarisatie in de bek te kijken.

Tânia Carvalho's voorliefde voor het experimenteren met stijlen en technieken komt tot een voorlopig hoogtepunt in *Versa-vice*, volgens de choreograaf zelf een viering van emoties in roerige tijden. De mix van commedia dell'arte, romantiek, expressionisme, stomme film, mime en hedendaagse dans leidt bij Carvalho tot een droomstaat die je op raadselachtig, mystiek terrein brengt.

Carvalho zingt live op de Bühne op de door haar zelf gecomponeerde muziek: als een medium dat de donkerste nachtmerries wil uitdrijven. We zien dansers met beschilderde gezichten toewerken naar hun catharsis: aanvankelijk eenzaam dolend, later steun en troost zoekend bij elkaar. Door middel van opstuwende energie komt er ten slotte verlichting, een kanteling – iets wat kan leiden tot een hoopvolle toekomst met en voor elkaar?

Versa-vice staat voor dood en leven, fantasie en werkelijkheid, waak en slaap, het mystieke en het dichtelijke. In een theatrale eredienst vol aangrijpende, vaak huiveringwekkende tableaux roept de choreograaf polarisaties en tegenstellingen op die in feite elkaars spiegelbeeld zijn. Mét de uitnodiging om in de volle diepte van de spiegel te kijken. Carvalho: "We zijn allemaal kleine stukjes van dezelfde puzzel. We zijn bedoeld om van elkaar te verschillen, zodat we elkaar kunnen vasthouden."

Sun 2 July 20:00
Mon 3 July 20:30
ITA Grote Zaal
Dutch premiere
Julidans co-production
60 min
No intermission
€30 / €25 / €15

Tânia Carvalho draws on a wonderfully flamboyant range of styles from the history of dance, film and art to evoke an alienating but always deeply emotional universe. In *Versa-vice*, the Portuguese choreographer sees hope for the future, by looking the monster of polarisation in the mouth.

Tânia Carvalho's penchant for experimenting with styles and techniques comes to a tentative climax in *Versa-vice*, according to the choreographer herself, a celebration of emotions in turbulent times. Carvalho's mix of commedia dell'arte, romanticism, expressionism, silent film, mime and contemporary dance leads to a dream state that takes you into enigmatic, mystical territory.

Carvalho sings live on stage to music she composed herself: like a medium seeking to exorcise the darkest nightmares. We see dancers with painted faces work towards their catharsis: at first wandering lonely, later seeking support and comfort from each other. Finally, uplifting energy brings about relief, a tilt – something that may lead to a hopeful future with and for each other?

Versa-vice is about death and life, fantasy and reality, waking and sleeping, the mystical and the poetic. In a theatrical worship service full of poignant, often chilling tableaux, the choreographer evokes polarisations and contradictions that are in fact each other's mirror image. With the invitation to look into the full depth of the mirror. Carvalho: "We are all little pieces of the same puzzle. We are meant to be different from each other so that we can hold each other."

A celebration of emotions
in turbulent times

Neighbours

Brigel Gjoka, Rauf ‘RubberLegz’ Yasit & Ruşan Filiztek i.c.w. William Forsythe

Rauf ‘RubberLegz’ Yasit en Brigel Gjoka, dansers met heel uiteenlopende achtergronden, creëren een fascinerende cocktail van stijlen en mogelijkheden in *Neighbours*. In dit emotionele werk verkennen de dansers wat burens verschillend en bijzonder maakt. Maar vooral wat hen bindt.

Brigel Gjoka en Rauf Yasit komen uit respectievelijk de Albanese en de Koerdische cultuur. De danstradities van waaruit de twee dansers werken, brengen verdieping en reliëf in de voorstelling *Neighbours*. Gjoka’s achtergrond in de hedendaagse dans geeft zijn bewegingen dynamiek en soepelheid; breakdancer Yasit tart voortdurend de zwaartekracht met zijn moves.

De enorme variatie van wat ze laten zien in solo’s en duetten, is indrukwekkend. Vaak dansen ze samen, hun armen in elkaar verstrengeld, onontwarbaar, als een puzzel die je uit elkaar moet halen. Vanuit diversiteit ontstaat een nieuwe choreografische taal, ergens op het kruispunt van urban, klassieke en hedendaagse dans. Eerst abstract, later met steeds meer verwijzingen naar de culturele tradities waaruit ze voorkomen. De livemuziek van de Koerdische muzikant Ruşan Filiztek verbindt moeiteloos wat grenzen gescheiden houden.

De makers van *Neighbours* leerden elkaar kennen door het samenwerken aan *A Quiet Evening of Dance* (2018) van William Forsythe, ‘een spelletje Twister voor gevorderden’ volgens Het Parool. Forsythe zette de balletwereld in de jaren tachtig en

daarna op zijn kop met deconstructies van klassieke balletpassen en -houdingen.

In *A Quiet Evening of Dance* opende Forsythe als het ware zijn gereedschapskist; alle elementen die zijn stijl uniek maken, kwamen aan bod. Het inspireerde Gjoka en Yasit om in *Neighbours* op zijn werk voort te borduren, waarbij Forsythe zelf advies heeft gegeven.

To what extent are ‘neighbours’ different, but more importantly, in what do they meet?

© Brian Ca

Rauf ‘RubberLegz’ Yasit and Brigel Gjoka, dancers from very different backgrounds, create a fascinating cocktail of styles and possibilities in *Neighbours*. In this emotional work, the dancers explore what makes neighbours different and special. But above all, what binds them.

Brigel Gjoka and Rauf Yasit come from Albanian and Kurdish cultures respectively. The dance traditions from which the two dancers work bring depth and relief to the performance *Neighbours*. Gjoka’s background in contemporary dance gives his movements an amazing dynamism and suppleness; breakdancer Yasit constantly defies gravity with his moves.

The sheer variety of what they show in solos and duets is impressive. Often they dance together, their arms intertwined, inextricable, like a puzzle that has to be taken apart. A new choreographic language, somewhere

Mon 3 & Tue 4 July
20:30
Theater Bellevue
Dutch premiere
Julidans co-production
60 minutes
No intermission
€25

on the crossroads of urban, classical and contemporary dance, emerges from diversity. At first abstract, later with more and more references to the cultural traditions from which they originate. The live music by the Kurdish musician Ruşan Filiztek effortlessly connects what borders keep separated.

The makers of *Neighbours* got to know each other when they worked together in *A Quiet Evening of Dance* (2018) by William Forsythe, ‘a game of Twister for advanced players’ (Het Parool). Forsythe turned the ballet world upside down in the 1980s and beyond with deconstructions of classical ballet steps and poses.

In *A Quiet Evening of Dance*, Forsythe opened his toolbox, as it were; all the elements that make his style unique were present. It inspired Gjoka and Yasit to draw on his work in *Neighbours*, for which Forsythe himself provided advice.

Don't clap for Crap

Vincent Riebeek (NL)

Het duet *Don't clap for Crap (not another shit show)* is een remake van *Kein Applaus für Scheisse*, dat in 2010 voor het eerst werd uitgevoerd door Florentina Holzinger en Vincent Riebeek. De scabreuze pas de deux groeide uit tot cultklassieker. Nu gaat-ie in de reshuffel met Riebeek en de Argentijnse performer Nica Rosés.

Tue 4 & Wed 5 July
20:00
ITA Studio 1
World premiere
75 min
No intermission
€25

“Véél gekker dan uw erotische fantasieën”, schreef Knack. “*The vomiting scene is then followed by — what else? — urination*”, ging The New York Times uit zijn dak. Tja, het absoluut niets verhullende duet van dertien jaar geleden toont zich als een hogedrukpan waarin hoge en lage kunst, circusacts, revueshow en seventies performance art tot een kookpunt komen en de grens tussen kunst en kitsch volledig vervaagt.

Net als in het origineel worden in deze interpretatie begrippen als partnering en virtuositeit uit het klassieke ballet bij de lurven gepakt. Vincent Riebeek doet dat ditmaal in samenwerking met performer Nica Rosés. Virtuositeit bestaat in Riebeeks visie uit een eerlijk partnerschap tussen integere performers, met wat hij ‘een echt lichaam met organen’ noemt. Zo is de voorstelling ook een ode aan vertrouwen, verbondenheid en zusterschap.

Zusterschap? Jazeker, *Don't clap for Crap* is Riebeeks debuut als vrouwelijke entiteit binnen zijn choreografische praktijk. Riebeek: “Mijn persoonlijke reis heeft ertoe geleid dat ik mijn genderidentiteit en travestie omarm, en daarmee de mogelijkheden van het lichaam om meerdere identiteiten te belichamen.”

Don't clap for Crap is een rollercoaster met een grote ‘dit kan niet waar zijn’-factor. Onder de niet-voor-gevoelige-magen-performance en bedrieglijke gekkigheid ontvouwt zich een bevrijdend alternatief voor onze prestatie maatschappij waarin alles onder een filter wordt gelegd. Hier niet. *Don't clap for Crap* is in alle opzichten echt.

The duet *Don't clap for Crap (not another shit show)* is a remake of *Kein Applaus für Scheisse*, first performed by Florentina Holzinger and Vincent Riebeek in 2010. The scabrous pas de deux grew into a cult classic. Now it goes into reshuffle mode with Riebeek and Argentine performer Nica Rosés.

“Much crazier than your erotic fantasies,” Knack wrote. “The vomiting scene is then followed by — what else? — urination,” The New York Times went crazy. Well, the absolutely graphic duet of thirteen years ago reveals itself as a pressure cooker in which high and low art, circus acts, revue show and seventies performance art come to a boiling point, and the line between art and kitsch is completely blurred.

As in the original, this interpretation grabs notions of partnering and virtuosity from classical ballet by the short hairs. This time, Vincent Riebeek does so in collaboration with performer Nica Rosés. Virtuosity, in Riebeek’s view, consists of a sincere partnership between performers of integrity, with what he calls “a real body with organs”. Thus, the performance is also an ode to trust, connection and sisterhood.

Sisterhood? Yes indeed, *Don't clap for Crap* is Riebeek’s debut as a female entity within his choreographic practice. Riebeek: “My personal journey has led me to embrace my gender identity and transvestism, and with it the body’s ability to embody multiple identities.”

Don't clap for Crap is a rollercoaster with a big ‘this can’t be true’ factor. Beneath the not-for-sensitive-stomachs performance and deceptive craziness, a liberating alternative to our performance society in which everything is put under a filter opens up. Not here. *Don't clap for Crap* is genuine in every way.

Remake of an indecent contemporary cult classic

© Julien Alembik

Vástádus eana / The answer is land

Elle Sofe Sara (NO)

Als Sami heeft choreograaf Elle Sofe Sara ervaren wat onrechtvaardigheid kan doen met een gemeenschap: de Sami hebben geen eigen staat, maar zijn verspreid over vier landen, en staan voor grote sociale, culturele en politieke uitdagingen. Met *Vástádus eana / The answer is land* brengt ze een eerbetoon aan alle mensen die van de wereld een betere plek willen maken in een groot gemonteerde productie met live gezongen yoiks.

Wed 5 & Thu 6 July
20:30
ITA Grote Zaal
Dutch premiere
70 min
No intermission
€27

De inspiratie voor *Vástádus eana / The answer is land* kreeg Elle Sofe Sara door het gelijknamige gedicht dat als kunstwerk op de grens van Finland en Noorwegen is geplaatst. Het maakt deel uit van de kunstinstallatie *Kiss From the Border* en bespreekt de roep om autonomie en zelfbestuur door de Sami, de oorspronkelijke bewoners van het gebied Sápmi, dat ook wel Sámi land wordt genoemd: een gebied dat het noorden van Noorwegen, Zweden, Finland en Rusland beslaat. Het gedicht raakt de kern van de Sami-cultuur: als mens samenleven met de natuur, in connectie met de omgeving en elkaar.

In *Vástádus eana / The answer is land* starten de zeven vrouwelijke performers een ritueel buiten, voor het theater, waarna ze het publiek mee naar binnen bewegen. Op het toneel worden elementen van folklore gecombineerd met Sami-rituelen. De choreografie is geïnspireerd door demonstraties, Samische spirituele oefeningen en formatiedans. Elle Sofe Sara: “De kracht die oprijst als we zij aan zij staan, interesseert me. Hoeveel sterker we zijn als we deel uitmaken van een gemeenschap.”

Zang, dans en een poëtisch gemeenschapsgevoel versterken elkaar in de groot gemonteerde voorstelling. Yoiks, traditionele polyfone bergliederen, worden live gezongen door de danseressen en vormen het kloppend hart van de voorstelling.

© Knut Aaserud

The right to self-determination in an intimate relationship with the earth

As a Sami, choreographer Elle Sofe Sara has experienced what injustice can do to a community: the Sami people have no state but are spread over four countries and are faced with great social, cultural and political challenges. With *Vástádus eana / The answer is land*, a large-scale production with yoiks sung live on stage, she pays tribute to all the people who want to make the world a better place.

Elle Sofe Sara took her inspiration for *Vástádus eana / The answer is land* from the poem with the same name, which has been placed as a work of art on the border between Finland and Norway. The poem is part of the *Kiss From the Border* art installation and discusses the call for autonomy and self-government by the Sami, indigenous people living in the Sápmi area, also known as Sámi land; an area covering the north of Norway, Sweden, Finland, and Russia. The poem touches on the core of Sami culture: living together with nature as a human being, in connection with the environment and with each other.

In *Vástádus eana / The answer is land*, the seven female performers begin a ritual outside, in front of the theatre, after which they take the audience inside with them. On stage, elements of folklore are combined with Sami rituals. The choreography is inspired by demonstrations, Sami spiritual exercises, and formation dance. Elle Sofe Sara: “The power that emerges when we stand side by side interests me. How much stronger we are when we are part of a community.”

Song, dance and a poetic sense of community reinforce each other in a large-scale performance. Yoiks, traditional polyphonic mountain songs, are sung live on stage by the dancers and are the beating heart of the performance.

*Into the Hairy***Sharon Eyal & Gai Behar** (IS/FR)

L-E-V

De dans van L-E-V is weleens vergeleken met een parfum van een Frans modehuis: verleidelijk, ongrijpbaar, gulzig en toch verfijnd. Superster van de hedendaagse dansscene Sharon Eyal creëert ultragestileerde werelden die worden bevolkt door wezens die even sexy als onbereikbaar zijn. Ook in het nieuwste dansstuk *Into the Hairy* keren de dansers zichzelf emotioneel binnenstebuiten in een zich voortstuwende ritmische cadans.

Hun lichamen zijn lang en slank, gekleed in lycra catsuits om de ultragedefinieerde lijnen van de choreografie te benadrukken. De dansers van L-E-V Dance Company lijken niet helemaal menselijk, en tegelijkertijd kleeft er iets verontrustend vleselijks aan hen. Samen met haar artistieke partner in crime Gai Behar maakt choreograaf Sharon Eyal het lichaam tot een object van ondefinieerbaar verlangen.

De diepe sensualiteit, maar ook androgyne afstandelijkheid in de dans werkt hypnotiserend én magnetiserend: je móét blijven kijken. Niet in de laatste plaats door de meeslepende danstaal, uitgevoerd op het allerhoogste niveau, die helemaal van nu is. L-E-V vermengt clubdans met klassiek ballet tot een kolkende hybride, niet zelden voorzien van een knipoog. Voortgestuwd door een indringende bas, waarbij hun ledematen delicate hoog gewelfde vormen volgen, doen de dansers denken aan goddelijke paradepaardjes op acid. Altijd spannend is het gevoel van ingehouden macht, een onderdrukte dynamiek, dat dreigend aanwezig is. Dit maakt de stukken ook duister en vervreemdend.

Into the Hairy is de nieuwste creatie van Sharon Eyal en Gai Behar, in samenwerking met de in Londen gevestigde Welshe artiest, producer en componist Koreless. Over zijn werk sprak een recensent: 'Alsof je wordt geëlektrocuteerd in de club, een clubkraker van jewelste.'

Thu 6, Fri 7 & Sat 8 July
21:00
ITA Rabozaal
Dutch premiere
Julidans co-production
60 min
No intermission
€37,50 / €32,50 /
€22,50

L-E-V's dance has sometimes been compared to a perfume from a French fashion house: seductive, elusive, gluttonous yet refined. Superstar of today's dance scene Sharon Eyal creates ultra-stylised worlds populated by creatures that are equally as sexy as unattainable. Also in the latest dance piece *Into the Hairy*, the dancers turn themselves inside out emotionally in a propelling rhythmic cadence.

Their bodies are long and slender, dressed in Lycra catsuits to emphasise the ultra-defined lines of the choreography. The dancers of L-E-V Dance Company do not seem entirely human, and at the same time there is something disturbingly carnal about them. Together with her artistic partner in crime Gai Behar, choreographer Sharon Eyal turns the body into an object of indefinable desire.

The deep sensuality but also androgynous detachment in the dance is both hypnotic and magnetic: you just can't stop watching. Not least because of the compelling dance language, performed at the very highest level, which is totally contemporary. L-E-V mixes club dance with classical ballet into a swirling hybrid, not infrequently with a wink. Propelled by an insistent bass, with their limbs following delicate high-arched shapes, the dancers are reminiscent of divine parade horses on acid. Always exciting is the sense of restrained power, a suppressed dynamic, that is menacingly present. This also makes the pieces dark and alienating.

Into the Hairy is the latest creation by Sharon Eyal and Gai Behar, in collaboration with London-based Welsh artist, producer and composer Koreless. Speaking about his work, a reviewer said: 'Like being electrocuted in the club, a club hit of a lifetime.'

**Churning dance, seductive,
deeply sensual, elusive**

© Davit Giorgadze Courtesy of LAS

3 against 2: Psycho Tropics

Marcela Levi & Lucía Russo (BR)

Improvável Produções

Wat gebeurt er als de faun uit Nijinsky's iconische ballet *L'Après-midi d'un faune* verschijnt in Vogue dans? En wat als Braziliaans ritmes de Egyptische Isis-mythe injecteren? Improvável Produções stuurt aan op een clash van ritmes die zijn creatieve weerga niet kent. Deze tijd schrééwt erom.

Het polyritme van 3 tegen 2 is alom-aanwezig in zowel elektronische muziek als Afro-Braziliaanse muziek. Binnen het feministische discours is polyritmiek daarnaast een manier om ritmes van traditioneel genegeerde groepen te visualiseren en de geschiedenissen die zijn geschreven vanuit het standpunt van de machthebbers ter discussie te stellen.

Fri 7 & Sat 8 July 20:30
Theater Bellevue
World premiere
Julidans co-production
No intermission
50 min
€25

3 against 2: Psycho Tropics, een nieuwe creatie van Improvável Produções, onderzoekt het naast elkaar bestaan van verschillende ritmes op een manier die niet leidt tot separatisme, daarbij geïnspireerd door het tropisch regenwoud. Volgens de inheemse denker Ailton Krenak is het tropisch regenwoud een web van met elkaar verweven levens. Het tropisch regenwoud fluistert mythes, het pulseert en verdrijft luchtspiegelingen. Het is een kruispunt, de belichaming van polyritmie.

Het stuk verbeeldt een ontmoeting tussen de faun van bossen en Nijinsky's ballet met *old way* vogue-stijl en de voorouderlijke Afro-Braziliaanse Oxumarê-dans. De *old way* vogue-stijl put uit Egyptische hiërogliefen en ademt lijnvorming en symmetrie. Evenzo

A clash of rhythms, movement and voices inspired by the tropical rainforest

wordt Nijinsky's *L'Après-midi d'un faune* beïnvloed door Griekse friezen, Egyptische en Assyrische fresco's; in erotiek doen al deze invloeden niet voor elkaar onder.

Zo wordt *3 against 2: Psycho Tropics* een verbeeldingsoefening die afstanden probeert te verweven. Stemmen van traditioneel genegeerde groepen klinken luid, waarmee de geschiedenis zoals die tot nu toe is geschreven in vraag wordt gesteld. Oftewel, aldus de makers Marcela Levi en Lucía Russo: "Tijd om ons te wijden aan blootstelling aan verschillende ritmes, aan het verzamelen van fragmenten, indicaties, vragen, teksten, beelden, dansen, geluiden, intensiteiten, stemmingen en stemmen."

What happens when the faun from Nijinsky's iconic ballet *L'Après-midi d'un faune* turns up in Vogue dance? And what if Brazilian rhythms inject the Egyptian Isis myth? Improvável Produções steers towards a clash of rhythms with an unparalleled creativity. These times are crying out for it.

The polyrhythm of 3 against 2 is omnipresent in both electronic music and Afro-Brazilian music. Additionally, within feminist discourse, polyrhythmics is a way of visualising rhythms of traditionally ignored groups and questioning histories written from the point of view of those in power.

3 against 2: Psycho Tropics, a new creation by Improvável Produções, explores the coexistence of different rhythms in a way that does not lead to separatism, with the tropical rainforest as its source of inspiration. According to indigenous thinker Ailton Krenak, the tropical rainforest is a web of intertwined lives. The tropical rainforest whispers myths, pulses and dispels mirages. It is a crossroads, the epitome of polyrhythmics.

The piece depicts an encounter between the faun of the forests and Nijinsky's ballet with old-way vogue style and the ancestral Afro-Brazilian Oxumarê dance. The old-way vogue style draws on Egyptian hieroglyphics and breathes linear design and symmetry. Similarly, Nijinsky's *L'Après-midi d'un faune* is influenced by Greek friezes, Egyptian and Assyrian frescoes; in terms of eroticism, all these influences are not inferior to each other.

This makes *3 against 2: Psycho Tropics* an exercise in imagination that tries to intertwine distances. Voices of traditionally ignored groups also resound loudly, questioning history as it has been written so far. Or, as creators Marcela Levi and Lucía Russo say: "Time to dedicate ourselves to exposure to different rhythms, to collecting fragments, indications, questions, texts, images, dances, sounds, intensities, moods and voices."

© Renato Mangolin

© Renato Mangolin

Navy Blue

Oona Doherty (IR)

OD WORKS

Met rauwe dans over urgente onderwerpen heeft choreograaf Oona Doherty de harten gestolen van het danspubliek. In *Navy Blue* zoeken twaalf in marineblauwe uniformen gestoken dansers naar evenwicht tussen individuele onbeduidendheid en collectieve kracht. Zijn wij als nietige stipjes in een immens heelal in staat tot wezenlijke verandering?

In *Navy Blue* daalt de inktblauwe nacht neer op een groep van twaalf dansers van verschillende leeftijden en achtergronden. Ze zijn gekleed in identieke marineblauwe werkoveralls – of zijn het gevangenisuniformen? Als een klassiek corps de ballet dansen ze op het verraderlijk romantische tweede pianoconcert van Rachmaninov, gevangen in een destructief algoritme. Ligt in deze meedogenloze ontwrichting van de status quo de bron van bevrijding?

Gebaseerd op haar ambivalente relatie met ballet, de hiërarchische dansstijl die ze enerzijds bewondert om zijn vorm en atletisch vermogen, en anderzijds omschrijft als 'een theatraal symbool van onderdrukking', gaat Doherty op zoek naar dans die als katalysator dient voor sociale verandering in een wereld vol uitbuiting. Doherty: "*Navy Blue* gaat over hoe we als kleine puntjes op onze blauwe stip staan en elkaar bevechten om een fractie van die verdomde stip te kunnen beheersen."

Oona Doherty geldt als een opwindend gezicht uit de Europese dansscene. In 2021 is ze onderscheiden met de Zilveren Leeuw op de Dansbiënnale van Venetië. Getekend door de burgeroorlog in Noord-Ierland, waar ze haar jeugd doorbracht, ontwikkelt Doherty een danstaal die is doordrongen van pijn, rebellie en hoop. Fel en uitdagend zoeken Doherty en haar dansers naar een groter gemeenschappelijk goed, misschien zelfs wel naar zoiets als verlossing.

Sun 9 July 15:30
Mon 10 July 20:00
ITA Grote Zaal
Dutch premiere
BPDA/
Julidans co-production
60 min
No intermission
€30 / €27 / €25 / €20
/ €10

With raw dance about pressing issues, choreographer Oona Doherty has stolen the hearts of dance audiences. In *Navy Blue*, twelve dancers dressed in navy blue uniforms search for a balance between individual insignificance and collective power. Are we, as puny dots in an immense universe, capable of substantial change?

In *Navy Blue*, the inky blue night descends on a group of twelve dancers of different ages and from different backgrounds. They are dressed in identical navy blue work overalls – or are they prison uniforms? Like a classical corps de ballet, they dance to Rachmaninov's insidiously romantic second piano concerto, trapped within a destructive algorithm. Does the source of liberation lie in this relentless disruption of the status quo?

Based on her ambivalent relationship with ballet, the hierarchical dance style she admires for its form and athletic ability on the one hand, and describes as "a theatrical symbol of oppression" on the other, Doherty goes in search of dance that serves as a catalyst for social change in a world fraught with exploitation. Doherty: "*Navy Blue* is about how we stand as tiny dots on our blue dot and fight each other to control a fraction of that damn dot."

Oona Doherty is considered an exciting representative from the European dance scene. In 2021, she was awarded the Silver Lion at the Venice Dance Biennale. Marked by the civil war in Northern Ireland, where she spent her childhood, Doherty develops a dance language steeped in pain, rebellion, and hope. Fierce and defiant, Doherty and her dancers seek a greater common good, perhaps even something like redemption.

**Navy blue quest
for a greater good**

C A R C A Ç A

Marco da Silva Ferreira (PT)

P-ULSO

Zie maar eens stil te blijven zitten bij het voeten-vuurwerk van de dansers van Marco da Silva Ferreira. Hun roffelende sneakers zijn de motor achter een onconventionele mix van dansstijlen, folklore en urban. Dans, sociale kunstvorm bij uitstek, kan de ingang zijn voor een nieuw gemeenschapsgevoel: deze heerlijke dansgroep bewijst het in C A R C A Ç A.

Uitzinnig voetenwerk fungeert als aanjager van C A R C A Ç A, de nieuwe creatie van de Portugese danser en choreograaf Marco da Silva Ferreira. Tien dansers vertrekken vanuit het erfgoed van Europese volksdansen en koppelen die aan hedendaagse urban dansstijlen zoals house, de voguing-ballscene, het Angolese kuduro en hardstyle. In een fluorescerend witte ruimte, een blanco canvas dat naar hartenlust met nieuwe dans kan worden 'ingetekend', ontpoppen de dansers zich tot een onconventioneel corps de ballet.

Europese volksdansen zijn ontstaan om expressie te geven aan een gemeenschap. Maar gaandeweg werden ze gestandaardiseerd, waarbij nieuwe groepen die als 'minderwaardig' werden beschouwd, geen toegang kregen. Hedendaagse urban dansstijlen duiken juist op bij groepen die als minderheid worden gezien; bijvoorbeeld LGBTQIA+-gemeenschappen of gemeenschappen uit voormalige kolonies. Voor deze groepen is dans een expressievorm om te breken met het autoritaire verleden.

In C A R C A Ç A worden folklore en urban, verleden en heden, aaneengesmeed tot één groot dansfeest. Maar met een serieuze ondertoon. Da Silva Ferreira denkt met deze voorstelling na over het bouwen aan een nieuwe identiteit, een plek voor iedereen: "Welke kracht hebben deze heel verschillende groepsdansen in dialoog tussen generaties, tussen wat achterbleef en wat werd teruggevonden? Dat we kunnen zeggen: ja, hiermee kunnen we ons identificeren, dit vertegenwoordigt ons."

Marco da Silva Ferreira danste onder meer bij Hofesh Shechter, een van de meest opwindende choreografen van dit moment, én won de Portugese editie van *So You Think You Can Dance*. Met *Hu(r)mano* en *Brother*, te zien in een vorige editie van Julidans, beleefde hij zijn choreografische doorbraak.

Mon 10 & Tue 11 July 20:30
ITA Rabozaal
Dutch premiere
BPDA/ Julidans co-production
70 min
No intermission
€30 / €25 / €15

Just try to stay still with the foot-fireworks of Marco da Silva Ferreira's dancers. Their rolling trainers drive an unconventional mix of dance styles, folklore and urban. Dance, the social art form par excellence, can be the entry point for a new sense of community: this delightful dance group proves it in C A R C A Ç A.

Frenzied footwork acts as the driving force for C A R C A Ç A, the new creation by Portuguese dancer and choreographer Marco da Silva Ferreira. Ten dancers start from the heritage of European folk dances and pair them with contemporary urban dance styles such as house, the voguing ball scene, Angolan kuduro, and hardstyle. In a fluorescent white space, a blank canvas that can be 'inscribed' with new dance to their heart's content, the dancers reveal themselves as an unconventional corps de ballet.

European folk dances came into being to give expression to a community. But gradually they were standardised, with new groups considered 'inferior' being denied access. Contemporary urban dance styles are emerging precisely among groups perceived as minorities; for example, LGBTQIA+ communities or communities from former colonies. For these groups, dance is a form of expression to break with the authoritarian past.

In C A R C A Ç A, folklore and urban, past and present, are forged together into one big dance party. But with serious undertones. With this performance, Da Silva Ferreira reflects on building a new identity, a place for everyone: "What power do these very different group dances have in the dialogue between generations, between what was left behind and what was found again? That we can say: yes, we can identify with this, this represents us."

Marco da Silva Ferreira both danced with Hofesh Shechter, one of today's most exciting choreographers, and won the Portuguese edition of *So You Think You Can Dance*. With *Hu(r)mano* and *Brother*, on stage in a previous edition of Julidans, he made his breakthrough as a choreographer.

© José Caldeira

Folklore and urban styles conjure up fireworks from trainers

The other side of dance Diana Niepce (PT)

Wie zegt dat lichamen met een beperking machteloos zijn? De Portugese acrobaat, danser en choreograaf Diana Niepce duikt in de dansgeschiedenis en laat zich inspireren door kunstenaars die buiten geldende normen vallen. Hoe vinden niet-normatieve lichamen hun plaats in de dans terug?

Tue 11 & Wed 12 July
19:00
Theater Bellevue
Dutch premiere
35 min
No intermission
€17

In eerder werk verbeeldde Diana Niepce het proces rond haar zelfherstel na een val uit de trapeze waarbij ze een dwarslaesie opliep. Als performer zoekt ze sindsdien naar nieuwe uitdrukkingsmogelijkheden, een taal die het lichaam met een beperking introduceert in de 'gevestigde dansorde'. Daarbij wordt de toeschouwer uitgedaagd om normen rond de esthetiek van het lichaam te laten varen.

In haar solo *The Other Side Of Dance* analyseert Niepce de geschiedenis van dans en de hiërarchische principes die het lichaam tot beweging aanzetten. Ze spaart haar eigen lichaam nergens, sterker, ze stelt het zwaar op de proef. Met een minimale enscenering en soms bijtend sarcasme toont Niepce het niet-normatieve lichaam niet als slachtoffer maar als revolutionaire entiteit.

Diana Niepce, die als een van de aansprekendste nieuwe gezichten van de Portugese dans geldt, omschrijft haar dansstuk als 'een overzicht van het onzichtbare in de dansgeschiedenis'. In een fascinerende reis zet ze de wetten van de fysica rond beweging op de kop, waarbij ze zich laat inspireren door kunstenaars die hun niet-normativiteit tot artistieke identiteit hebben verheven – zoals Bill Shannon, Claire Cunningham, David Toole en Neil Marcus.

In de solo van 35 minuten wordt Niepce op het podium bijgestaan door drie performers, die haar vergezellen op deze veeleisende, brute reis door een alternatief dansgeschiedenisarchief.

© Paulo Pimenta

Revolution of the non-normative body

Who says that bodies with disabilities are powerless? Portuguese acrobat, dancer and choreographer Diana Niepce delves into dance history and draws inspiration from artists who fall outside prevailing norms. How do non-normative bodies find their place in dance?

In previous work, Diana Niepce depicted the process surrounding her self-recovery after a fall from the trapeze in which she suffered a spinal cord injury. As a performer, she has since then been searching for new ways of expression, a language that introduces the disabled body into the 'dance establishment'. In the process,

the spectator is challenged to cast aside norms related to the aesthetics of the body.

In her solo *The Other Side Of Dance*, Niepce analyses the history of dance and the hierarchical principles that spur the body on to movement. She does not spare her own body anywhere – quite the opposite, she puts it to a severe test. With minimal staging and sometimes biting sarcasm, Niepce shows the non-normative body not as a victim but as a revolutionary entity.

Diana Niepce, considered one of the most appealing new faces of Portuguese dance,

describes her dance piece as “a survey of the invisible in dance history”. In a fascinating journey, she turns the laws of physics around movement upside down, drawing inspiration from artists who have elevated their non-normativity to artistic identity – for example, Bill Shannon, Claire Cunningham, David Toole and Neil Marcus.

In the 35-minute solo, Niepce is joined on stage by three performers, who accompany her on this demanding, brutal journey through an alternative dance history archive.

© Carla Schleifer

MIKE Dana Michel (CA)

Met haar unieke performancekunst bevraagt de Canadese Dana Michel met onconventionele bewegingsinstallaties begrippen als lichamelijkheid en culturele identiteit. De soloperformance *MIKE* benadrukt dat het noodzakelijk is om elkaar te vertrouwen. Hoe houden we ons anders staande in deze complexe wereld?

Tue 11 & Wed 12 July 20:00
ITA Studio 1
Dutch premiere
180 min
Ongoing installation
€25

Het werk van Dana Michel kan het beste worden omschreven aan de hand van de invloeden waaruit ze voor haar werk put: ze vermengt intuïtieve improvisatie, beeldhouwkunst, hiphop, komedie, film en sociale observaties om ervaringen te creëren die je als toeschouwer flink uit het lood kunnen slaan.

In Julidans maakte Michel al eerder veel indruk met haar visie op (onderdrukte) culturele identiteit en seksuele beleving. In deze editie stelt de Canadese kunstenaar zichzelf tentoon in de drie uur durende doorlopende bewegingsinstallatie *MIKE*, van alle kanten te bekijken. De setting kon niet beter gekozen zijn: in *MIKE* richt Michel zich op andere manieren om naar anderen én jezelf te kijken – en hoe je je dan ten opzichte van elkaar gedraagt.

Dana Michel ging hedendaagse dans studeren toen ze al achter in de twintig was. Daarvoor was ze marketingmanager, wedstrijdhardloper en voetballer. In 2017 ontving ze de Zilveren Leeuw voor innovatie in dans op de Biënnale van Venetië.

**Bold movement
installation about trust,
in yourself and in others**

With her unique performance art, the Canadian Dana Michel questions notions of physicality and cultural identity in unconventional movement installations. The solo performance *MIKE* highlights the need to trust each other. Otherwise, how can we hold our own in this complex world?

Dana Michel's work is best described in terms of the influences she draws from for her work: she mixes intuitive improvisation, sculpture, hip-hop, comedy, film and social observations to create experiences that can throw you – as a viewer – considerably off your balance.

At an earlier edition of Julidans, Michel already made a great impression with her views on (repressed) cultural identity and sexual experience. In this edition, the Canadian artist poses in the three-hour continuous movement installation *MIKE*, viewable from all sides. The setting could not have been better chosen: in *MIKE*, Michel focuses on other ways of looking at others as well as yourself – and how you then behave towards each other.

Dana Michel started studying contemporary dance when she was already in her late twenties. Before that, she was a marketing manager, a competitive runner and a football player. In 2017, she received the Silver Lion for innovation in dance at the Venice Biennale.

Shadow Survivors

Cie. Zora Snake (CAM/FR)

In *Shadow Survivors* woedt de crisis in Kameroen, dat als een van de eerste Afrikaanse landen onafhankelijk werd. De pijn van het koloniale verleden is er in volle hevigheid voelbaar. Met hedendaagse dans, traditionele Kameroense dansen en hiphop roept choreograaf Zora Snake op tot een wereld zonder etnische en politieke frictie.

We zien en horen er in Nederland weinig van: Kameroen is in een crisis die miljoenen mensen treft. Vanuit het noorden voert terreurorganisatie Boko Haram aanvallen uit. In het oosten zoeken honderdduizenden vluchtelingen uit buurland Centraal-Afrikaanse Republiek een veilig heenkomen. En dan woedt er ook nog een oplevende, bloedige 'taalstrijd': in de Engelstalige regio zijn een half miljoen mensen op de vlucht voor milities die afscheiding nastreven van het door Franstaligen gedomineerde gebied.

In het verscheurde land creëerde het gezelschap van choreograaf en danser Zora Snake een ultra-dynamische dansvoorstelling waaruit hoop voor de toekomst spreekt. Mét – zoals hij zelf zegt – “(...) de vastberadenheid van degenen die aan het ergste zijn ontsnapt”. Snake zoekt met zijn dansgroep naar nieuwe, veelbetekenende manieren van expressie door hedendaagse dans, traditionele Kameroense dansen en hiphop te laten samensmelten.

Als een postuum eerbetoon aan de Kameroense vrijheidsstrijder Ruben Um Nyobé duurt de voorstelling op de kop af zestig minuten, verwijzend naar de zestig jaar onafhankelijkheid van het Afrikaanse land. Zestig minuten furieus-dynamische dans op percussie en hiphopritmes om de stemmen van strijders en slachtoffers van het koloniale verleden op te roepen en te transponeren naar de stemloze Kameroeners van vandaag.

Wed 12 July 20:30
Thu 13 July 19:00
ITA Grote Zaal
Dutch premiere
60 min
No intermission
€30 / €27 / €25 / €20
/ €10

Maar bovenal geeft *Shadow Survivors* uitdrukking aan een universeel verlangen om een wereld vol conflicten anders in te richten. Of, in de woorden van Snake: “Hoe kunnen we onze samenlevingen opnieuw uitvinden, met behulp van al onze zintuigen?”

Sixty minutes of
furiously dynamic
dance from Cameroon

© Agnès Mellon

In *Shadow Survivors*, crisis rages in Cameroon, one of the first African countries to gain independence. The pain of the colonial past is felt in full force there. Using contemporary dance, traditional Cameroonian dances and hip-hop, choreographer Zora Snake calls for a world without ethnic and political friction.

We see and hear little of it in the Netherlands: Cameroon is going through a crisis that is affecting millions of people. From the north, terror organisation Boko Haram carries out attacks. In the east, hundreds of thousands of refugees from neighbouring Central African Republic are seeking refuge. And a resurgent, bloody “language battle” also rages on: in the English-speaking region, half a million people are fleeing militias seeking secession from the area dominated by French-speakers.

In the torn country, choreographer and dancer Zora Snake's company created an ultra-dynamic dance performance that speaks of hope for the future. With – as he says himself –

“(...) the determination of those who escaped the worst.” With his dance group, Snake seeks new and significant ways of expression by fusing contemporary dance, traditional Cameroonian dances and hip-hop.

As a posthumous tribute to Cameroonian freedom fighter Ruben Um Nyobé, the performance lasts exactly sixty minutes, referring to the African country's sixty years of independence. Sixty minutes of furiously dynamic dance to percussion and hip-hop rhythms to evoke the voices of fighters and victims of the colonial past and transpose them to the voiceless Cameroonians of today.

But above all, *Shadow Survivors* expresses a universal desire to redesign a world full of conflict. Or, in Snake's words: “How can we reinvent our societies, using all our senses?”

Nomadics

Lisbeth Gruwez & Maarten Van Cauwenberghe (BE)

Voetvolk

In *Nomadics* van Voetvolk, het Vlaamse dansgezelschap van Lisbeth Gruwez en Maarten Van Cauwenberghe, wordt wandelen tot levenskunst verheven. Stap voor stap verstillen, in verbinding met de natuur in en rond Amsterdam. Met als eindpunt Theater Bellevue: je wandelt zó de Bühne op voor het bijwonen van de voorstelling. Hoe zul je die ervaren, met je nieuwe wandel-state of mind?

Acht dansers geven een stem aan de natuur: bij uitstek de plaats om tot rust te komen. Maar wat geven we haar in ruil daarvoor terug? Voetvolk verbeeldt hoe ze naar ons kijkt en onze voetstappen ondergaat.

In *Nomadics* vormen de dansers een (voorbij)razend landschap. Soms zijn ze boom, soms zijn ze gras. Soms zijn ze rots, soms zelfs mens. De voortdurende transformatie resulteert in schoonheid én in frictie: er hangt spanning in de lucht. Maar zoals de fysica ons leert: frictie leidt uiteindelijk tot warmte, vertraging of verandering. Door het gevecht heen zoeken de dansers naar verbinding, zowel met de natuur als met elkaar.

Muziek staat daarbij in symbiose met de dans, zoals altijd bij Voetvolk. Maarten Van Cauwenberghe nam tijdens voorbereidende wandelingen geluiden op – stappen, water, wind in de bomen, snelwegen... – en brouwde er environmental techno van.

Voorafgaand aan de show maken de dansers een tocht van zo'n twaalf kilometer, het publiek wordt warm maar vrijblijvend uitgenodigd om met ze mee te wandelen*. De dansers verschijnen op een afgesproken plaats en uur en pikken hen op voor een

Fri 14 July 21:00
(optional hike starting at 17:30)
Sat 15 July 19:30
(optional hike starting at 16:00)
Theater Bellevue
Julidans co-production
World premiere
60 min
No intermission
€25

tocht waarin kijken, ervaren en verbinding met het landschap centraal staan. In velden, langs weilanden en sloten, met Amsterdam als vergezicht. De tocht eindigt op de Bühne van Bellevue, waar de wegen zich weer scheiden en de performance kan beginnen. Maar de ervaring van de tocht keert in verhevigde vorm terug.

** Dichter bij Theater Bellevue is er een aansluitmogelijkheid om de laatste kilometers mee te lopen. Helemaal niet meewandelen maar wél naar de voorstelling gaan, kan ook. De wandeltocht is er niet enkel voor doorgewinterde wandelaars, maar vraagt wel om goeie wandelschoenen, aangepaste kledij (bijvoorbeeld in geval van regen), een goedgevulde waterfles en een versterkende snack voor onderweg. Er wordt op een bescheiden tempo gewandeld met absolute aandacht voor ieders veiligheid.*

© Danny Willems

A walk in nature
as a prelude to a
completely new
theatre experience

In *Nomadics* by Voetvolk, the Flemish dance and music group of Lisbeth Gruwez and Maarten Van Cauwenberghe, walking is elevated to an art of living. Growing stiller with every step, connecting with nature around Amsterdam. With Theater Bellevue as the finishing point: you walk straight onto the stage to attend the show. How will you experience that, with your new walking state of mind?

Eight dancers give voice to nature: pre-eminently the place to unwind. But what do we give her in return? Voetvolk depicts how she watches us and undergoes our footsteps.

In *Nomadics*, the dancers form a (passing) raging landscape. Sometimes they are trees, sometimes they are grass. Sometimes they are rock, sometimes even human. The constant transformation results in beauty as well as friction: there is tension in the air. But as physics teaches us: friction eventually leads to warmth, slowing down or change. Through the friction, the dancers search for connection, both with nature and with each other.

In this, music is in symbiosis with dance, as always at Voetvolk. Maarten Van Cauwenberghe recorded sounds during preparatory walks – steps, water, wind in the trees, highways... – and brewed them into environmental techno.

Prior to the show, the dancers make a twelve-kilometre hike, the audience is warmly but non-committally invited to walk with them*. The dancers will appear at an agreed place and time and pick them up for a tour, which focuses on looking, experiencing and connecting with the landscape. In fields, along meadows and ditches, with Amsterdam as a vista. The tour ends on the Bellevue stage, where the paths separate again and the performance can begin. But the experience of the tour returns in intensified form.

** Closer to Theater Bellevue there is an opportunity to join and walk the final kilometres with the group. Not walking along at all, but going to the performance is also possible. The walk is not for seasoned hikers only, but does require good walking shoes, appropriate clothing (e.g. in the case of rain), a well-filled water bottle and a fortifying snack for the road. The walking pace will be moderate, and absolute attention will be given to everyone's safety.*

INK**Dimitris Papaioannou** (GR)

Het hypervisuele danstheater van Dimitris Papaioannou is een opeenvolging van droombeelden in ijtempo. In de succesproductie *INK* speelt water een hoofdrol, met honderden liters tegelijk. Ziehier een raadselachtige waterwereld waarin een duet tot een duel transformeert onder invloed van mythische oerkrachten.

Fri 14 & Sat 15 July
21:00
Sun 16 July 15:30
ITA Rabozaal
Dutch premiere
65 min
No intermission
€37,50 / €32,50 /
€22,50

Onophoudelijk gutst er water uit een sproeier in een inktzwarte ruimte. Een man probeert orde op zaken te brengen in zijn overspoelde universum: een fragiele evenwichtsoefening die alleen hij kan uitvoeren. Totdat er een jonge bezoeker uit al dat water tevoorschijn komt. Er volgt een nachtmerrieachtige klopjacht, waarbij de grenzen van de werkelijkheid worden afgetast. Wie is deze indringer?

Het even ontroerende als verontrustende duet *INK* is een strijd tussen oud en jong, vader en zoon, beschaving en woestenij, rentmeesterschap en erfenis, erotiek en marteling. De oudere man, gespeeld door Dimitris Papaioannou of Haris Fragoulis, is in gevecht met zijn 'tegenstander': de jonge performer Šuka Horn. Twee theaterpersoonlijkheden die heel verschillend zijn in leeftijd en achtergrond.

De Griekse choreograaf-theatermaker Dimitris Papaioannou, opgeleid tot kunstschilder, laveert in zijn danstheater tussen kweeling en tederheid. De beelden die hij gebruikt zijn tot in de kleinste details doordacht en doorspekt met verwijzingen naar de Griekse mythologie en kunstgeschiedenis. Maar ook zijn fascinatie voor horrorfilms en sciencefiction echoën in zijn werk door. Dit alles resulteert in een unieke, magische wereld, waarin oude mythen worden opgeroepen, gezien door een eigentijdse lens.

Dimitris Papaioannou's hyper-visual dance theatre is a succession of dream images at breakneck speed. In the successful production *INK*, water plays a starring role, by hundreds of litres. Behold an enigmatic water world in which a duet transforms into a duel under the influence of mythical primal forces.

Water gushes incessantly from a sprinkler in an inky black room. A man tries to bring order to his swamped universe: a fragile balancing act that only he can perform. Until a young visitor emerges from all that water. A nightmarish manhunt ensues, testing the limits of reality. Who is this intruder?

The equally moving and disturbing duet *INK* is a battle between old and young, father and son, civilisation and wasteland, stewardship and inheritance, eroticism and torture. The older man, played by either Dimitris Papaioannou or Haris Fragoulis, in a battle with his 'opponent': the young performer Šuka Horn. Two theatre personalities with a very different age and background.

Greek choreographer-theatre-maker Dimitris Papaioannou, trained as a painter, navigates between torment and tenderness in his dance theatre. The images he uses are thought out to the last detail and peppered with references to Greek mythology and art history. But echoes of his fascination with horror films and science fiction can also be found in his work. All this results in a unique, magical world, in which ancient myths are evoked, seen through a contemporary lens.

**Hyper-visual universe
for a mythology of our time**

Silent Legacy Maud Le Pladec feat. Jr Maddripp (FR)

Dans is volgens de Franse choreograaf Maud Le Pladec een plek waar tradities – gekozen of overgeërfd, vertrouwd of vreemd – mogen schuren. Dat doet het dan ook in haar danstweeluik voor een ultrajonge Canadese krump-sensatie en een academisch geschoolde danseres. Er is iets wat hen bindt: authentieke expressie.

Maud Le Pladec creëerde *Silent Legacy* na haar ontmoeting met Adeline Kerry Cruz, een krump-wonderkind van negen jaar uit Montreal. Krump (een afkorting van 'Kingdom Radically Uplifted Mighty Praise') is een urban dansstijl die ontstond in de jaren negentig in de getto's van Los Angeles. Woede over armoede en geweld wordt omgezet in een schokkerige danstaal met clowneske grimassen. Even ijzingwekkend als energiek.

In samenwerking met krump-expert Jr Maddripp wijdt Le Pladec een dansportret aan krump-fenomeen Cruz. Dat presenteert ze naast een ander dansportret: dat van Audrey Merilus, een hedendaagse danseres die onder meer danste bij danspionier Anne Teresa De Keersmaeker.

Twee vrouwen, twee generaties, twee culturen. Maar niet zoals je die doorgaans krijgt voorgeschoteld: in dit tweeluik is het de piepjonge Cruz die zich heeft gespecialiseerd in de 'sociale achterstandsdans' krumping, terwijl de professionele danser Merilus een academische achtergrond heeft, geworteld in de westerse danscanon.

Urban dans en hedendaagse choreografie worden herleid tot dezelfde drijfveren: het zoeken naar een eerlijke expressie door middel van beweging. Een criticus omschreef *Silent Legacy* als een poëtisch manifest dat de toekomst van dans garant stelt: als kunstvorm die voortdurend op zoek is naar krachtvoer om verder te evolueren.

Sat 15 July 19:00
ITA Grote Zaal
Dutch premiere
50 min
No intermission
€30 / €27 / €25 / €20 / €10

Dance, according to French choreographer Maud Le Pladec, is a place where traditions – chosen or inherited, familiar or strange – are allowed to rub shoulders. So they do in her dance duet for an ultra-young Canadian krump sensation and an academically trained dancer. There is something that binds them: authentic expression.

Maud Le Pladec created *Silent Legacy* after meeting Adeline Kerry Cruz, a nine-year-old krump prodigy from Montreal. Krump (short for 'Kingdom Radically Uplifted Mighty Praise') is an urban dance style that emerged in the 1990s in the ghettos of Los Angeles. Anger over poverty and violence is transformed into a jerky dance language with clownish grimaces. As chilling as it is energetic.

In collaboration with krump expert Jr Maddripp, Le Pladec devotes a dance portrait to krump phenomenon Cruz. She presents that alongside another dance portrait: that of Audrey Merilus, a contemporary dancer who danced with dance pioneer Anne Teresa De Keersmaeker, among others.

Two women, two generations, two cultures. But not as you are usually presented with them: in this diptych, it is the very young Cruz who has specialised in krumping, the 'dance of the socially disadvantaged', while professional dancer Merilus has an academic background rooted in the Western dance canon.

Urban dance and contemporary choreography are reduced to the same motives: the search for honest expression through movement. One critic described *Silent Legacy* as a poetic manifesto that secures the future of dance: as an art form that is constantly looking for the energy to evolve further.

© C.Vayssie

Diptych for two
women, two
generations,
two cultures

JULIDANS

Tijdens het festival kom je Julidans-makers overal tegen. Ook in Podium Mozaïek, Meervaart, W139 en Frascati presenteren we dans van eigenzinnige choreografen uit binnen- en buitenland. En we kijken verder dan de podia – zo zijn er ook voorstellingen in het Stedelijk Museum, het Sloterparkbad of verstopt in kelders door de stad. Ga je mee op ontdekkingsstocht?

During the festival, you will encounter Julidans makers everywhere in town. In Podium Mozaïek, Meervaart, W139 and Frascati, we present dance by idiosyncratic choreographers from home and abroad. And we look beyond regular stages – there are performances in the Stedelijk Museum, the Sloterparkbad or hidden in underground cellars throughout the city. Will you join us on a discovery trip?

EXTENDED

#THISISBEAUTY

Lisi Estaràs (AR/BE)

Wat hebben een orka en een mens met elkaar gemeen? De orka is samen met de mens het enige dier dat een menopauze doormaakt. Lisi Estaràs behandelt deze en negenenveertig andere vragen (eentje voor elk van haar vijftig levensjaren) in 'stand-up dans' waarin ze de absurditeit van onze communicatie op de korrel neemt.

Tue 4 & Wed 5 July
18:30
Frascati 2
Dutch premiere
50 min
No intermission
€17

De Argentijnse danseres en choreograaf Lisi Estaràs danst al meer dan twintig jaar bij het bekende Vlaamse dansgezelschap les ballets C de la B van Alain Platel. Ze ontwikkelde haar eigen methodiek genaamd 'monkeymind', waarin dans als een impulsieve stroom van gedachten wordt benaderd rond thema's als verwarring, humor en dubbelzinnigheid.

Dit is niet anders in #THISISBEAUTY, een soloperformance naar aanleiding van haar vijftigste verjaardag. Met haar kenmerkende ontwapenende glimlach onderzoekt Estaràs tot in het absurde hoe woorden zich verhouden tot betekenissen, ondertussen dollend met de danswereld, en niet het minst met zichzelf als vijftigjarige danseres die kampt met leeftijd, seksualiteit en gender.

Geïnspireerd door het filosofische werk van Ludwig Wittgenstein en door vijftigjarige vrouwen die zij speciaal interviewde, creëert Estaràs voor #THISISBEAUTY een sterk staaltje van fysieke fictie. De solo is een filosofisch gedachte-experiment, een parodie op de danswereld en een kwetsbaar zelfportret in één. Begeleid door een soundscape van orkageluiden en kerkgezangen geeft Estaràs je het gevoel dat je naar een vis in een aquarium kijkt: 'woest en ontembaar', zoals een recensent treffend omschreef.

'In een kleine vijftig minuten toont ze op een humoristische manier wat woorden kunnen doen. Een brandend actuele voorstelling in tijden van maatschappelijke onzekerheid.'
Pazz

What do an orca and a human have in common? Along with humans, the orca is the only animal that goes through menopause. Lisi Estaràs addresses this question and forty-nine other questions (one for each of her fifty years of life) in 'stand-up dance' in which she takes aim at the absurdity of our communication.

Argentine dancer and choreographer Lisi Estaràs has been dancing with Alain Platel's renowned Flemish dance company les ballets C de la B for more than twenty years. She developed her own methodology called 'monkeymind', which approaches dance as an impulsive flow of thoughts around themes like confusion, humour and ambiguity.

This is no different in #THISISBEAUTY, a solo performance to mark her fiftieth birthday. With her trademark disarming smile, Estaràs explores to the point of absurdity how words relate to meanings, meanwhile fooling around with the dance world, and not least with herself as a 50-year-old dancer struggling with age, sexuality and gender.

Inspired by the philosophical work of Ludwig Wittgenstein and by 50-year-old women she specially interviewed for this solo, Estaràs creates a powerful piece of physical fiction for #THISISBEAUTY. The solo is a philosophical thought experiment, a parody of the dance world and a vulnerable self-portrait all rolled into one. Accompanied by a soundscape of orca sounds and church hymns, Estaràs makes you feel like you are watching a fish in an aquarium: 'ferocious and untameable', as one reviewer aptly described.

'In just under 50 minutes, she shows in a humorous way what words can do. A searingly topical performance in times of social uncertainty.' Pazz

The absurdity of human communication in 50 questions

© Tom Leentjies

Fortune

CLUB GUY & RONI (NL)

NAVDHARA INDIA DANCE THEATRE (IN)

SLAGWERK DEN HAAG (NL)

Een roadtrip door India, zo noemen choreografen Roni Haver en Guy Weizman hun *Fortune*. Een zinderende dansproductie over het zoeken naar de 'wonder of life' in een woeste aaneenschakeling van beelden, indrukken en momenten. Slagwerk Den Haag, Europese en Indiase dansers gaan los in een krankzinnige eruptie van georkestreerde chaos.

Alles is overdonderend in *Fortune*, de voorstelling die Club Guy & Roni maakte in samenwerking met Navdhara India Dance Theatre uit Mumbai. En met Slagwerk Den Haag natuurlijk, want de muziek (met slagwerk, sarod, tabla en zang) is hier de drijvende kracht, waarbij zelfs de borstkas als percussie wordt gebruikt. Dankzij bijdragen van componisten uit Dharavi, een sloppenwijk in Mumbai, ademt de voorstelling de sfeer van die miljoenenstad, bruisend van het leven.

Met diezelfde levenskracht gaan de dansers op zoek naar wat ons nou eigenlijk gelukkig maakt. Onder een hedendaagse levensboom met wegwerpprommel laten de dansers er geen misverstand over bestaan dat geluk in elk geval níét gaat om het hebben van het nieuwste van het nieuwste. En dat beleving van geluk altijd momentopname is. Verdwenen voordat je er erg in hebt, want het lot is grillig.

Biografische inkijkjes in het leven van de dansers maken invoelbaar dat 'fortune' vooral een persoonlijke kwestie is. Of je nou in het 'rijke Westen' of in een Aziatische sloppenwijk op de wereld bent gezet. In

Tue 4 July 20:15
Meervaart Rode Zaal
75 min
No intermission
€20

dit bonte universum vloeit, druppelt en gutst alles in elkaar over. Kathak leidt tot popping en locking, een liefdesduet wordt Bollywooddans. Uitzinnige verkleedpartijen resulteren in tableaux vivants met krishna's, reuzenbaby's en sciencefictionfiguren.

A roadtrip through India is what choreographers Roni Haver and Guy Weizman call their *Fortune*. A blistering dance production about searching for the 'wonder of life' in a wild succession of images, impressions and moments. Slagwerk Den Haag, European and Indian dancers go wild in an insane eruption of orchestrated chaos.

Everything is overwhelming in *Fortune*, the performance made by Club Guy & Roni in collaboration with Mumbai-based Navdhara India Dance Theatre. And with Slagwerk Den Haag - obviously, as the music (with percussion, sarod, tabla and vocals) is the driving force here, with even the chest being used as percussion. Thanks to contributions from composers from Dharavi, a slum in Mumbai, the performance breathes the atmosphere of that metropolis, bustling with life.

With that same life force, the dancers go in search of what actually makes us happy. Under a contemporary tree of life with disposable junk, the dancers leave no doubt that happiness is in any case NOT about having the latest of the latest. And that perceptions of happiness are always snapshots. Gone before you know it, because fate is fickle.

Biographical glimpses into the lives of the dancers make it clear that 'fortune' is above all a personal issue. Regardless of whether you were brought into the world in the 'rich West' or in an Asian slum. In this colourful universe, everything flows, drips and merges together. Kathak leads to popping and locking, a love duet becomes Bollywood dance. Frenzied dressing up results in tableaux vivants featuring krishnas, giant babies and science fiction characters.

A dance performance
with the pumping
rhythms of life in Mumbai

Akal

Radouan Mriziga (MR/BE)

Dorothee Munyaneza (RW/FR)

In de solovoorstelling *Akal* van de Belgisch-Marokkaanse choreograaf Radouan Mriziga geeft Dorothee Munyaneza godinnenkracht gestalte. Ze belichaamt de almachtige en angstaanjagende krachten van de godin Neith in een architectonisch landschap gevormd door rituelen, dans, spoken word en rap.

Akal is het laatste deel in Radouan Mriziga's trilogie over de wijsheden van de Imazighen. Imazighen, oftewel 'vrije mensen', zijn de oorspronkelijke bewoners van Noord-Afrika wier kennis eeuwenlang is onderdrukt en toegeëigend door de mediterrane narratieven. Voor Mriziga bevatten deze wijsheden een kiem van een nieuwe, inclusievere toekomst. Elk deel van de trilogie bestaat uit een solovoorstelling rond een vrouwelijke mythologische figuur. In *Akal*, wat 'aarde' betekent, brengt de choreograaf een eerbetoon aan de vrouwelijke energie die de cultuur van de Imazighen belichaamt en doorgeeft: de oud-Egyptische godin Neith.

Neith wordt geassocieerd met de schepping van de wereld, maar ook met de dood, als degene die de zielen van overledenen naar het hiernamaals begeleidt. Ze is de godin van de oorlog, de moeder van de goden, de Grote Angstaanjagende, berucht en aanbeden vanwege haar immense macht en kracht. Nieuw onderzoek wijst uit dat Neith haar oorsprong vond in het Triton meer.

Bij de Imazighen zijn het de vrouwen die de culturele identiteit doorgeven aan de volgende generaties. In de solo viert Mriziga de vrouwelijke kracht van de goddelijke oermoeder Neith, maar eigenlijk van alle Imazighen-vrouwen, in samenwerking met de Rwandese

choreograaf, danseres en zangeres Dorothee Munyaneza. Rituelen, traditionele dansen, geometrie, spoken word, zang, poëzie en rap maken van *Akal* een magisch danswerk van grote intensiteit.

Divine female
power in a magical
interplay of dance
and rituals, poetry
and rap

Wed 5 July 20:30
Thu 6 July 19:00
Frascati 1
Dutch premiere
60 min
No intermission
€19

In Belgian-Moroccan choreographer Radouan Mriziga's solo performance *Akal*, Dorothee Munyaneza gives shape to goddess power. She embodies the omnipotent and terrifying powers of the goddess Neith in an architectural landscape shaped by rituals, dance, spoken word and rap.

Akal is the final volume of Radouan Mriziga's trilogy on Amazigh knowledge. Imazighen or 'free people' are the indigenous people of North Africa whose knowledge was oppressed and appropriated yet ignored for centuries by the general narratives of the Mediterranean histories. For Mriziga, the wisdom of the Imazighen contains a seed of a new, more inclusive future. Each part of the trilogy consists of a solo performance around a female mythological figure. In *Akal*, meaning 'earth', the choreographer pays homage to the feminine energy that embodies and transmits the culture of the Imazighen: the ancient Egyptian goddess Neith.

Neith is associated with the creation of the world, but also with death, as the one who guides the souls of the departed to the afterlife. She is the goddess of war, the mother of gods, the Great Terrifying One, infamous and worshipped for her immense power and strength. New research tells that Neith was born in lake Tritonis.

Among the Imazighen, it is the women who pass on their cultural identity to subsequent generations. In the solo, Mriziga celebrates the feminine power of the divine primordial mother Neith, but actually of all Amazigh women, in collaboration with Rwandan choreographer, dancer and singer Dorothee Munyaneza. Rituals, traditional dances, geometry, spoken word, singing, poetry and rap make *Akal* a magical dance work of great intensity.

Cheikhats, a ritual beyond binary thinking

Kabareh Cheikhats /

Female Economy (MA/NL)

Mannenband Kabareh Cheikhats brengt een ode aan de Cheikhats, Marokkaanse vrouwen die met uitdagende liederen en een sensuele presentatie vooroordelen en ongelijkheid aan de kaak stelden. Met percussie, traditionele gezangen en trancerituelen gaat de bezem door de patriarchale maatschappij.

Het is een duizelingwekkende sprong voorbij het binaire denken: een spektakel waarin de Marokkaanse mannen zich bevrijden van voorgeschreven patronen en op zoek gaan naar hun 'vrouwelijke' kant, om met een uitbundig optreden de Cheikhats te eren. De Cheikhats (spreek uit: sayg-hats) waren vrijgevochten vrouwen, provocateurs van de patriarchale maatschappij, voorvechters van liefde en vrijheid die, tot ze in de jaren negentig van de vorige eeuw van hun voetstuk werden gehaald, een belangrijke plaats innamen in de muzikale en culturele tradities van hun land.

Myriam Sahraoui, theatermaker en lid van Female Economy, nodigde het gezelschap afgelopen zomer uit om samen een voorstelling te maken. Het werd een spannende samensmelting van de Cheikhats, de diva's met hun grensoverschrijdende optredens en sensuele muziek, en de liefdevolle aanpak van Female Economy, dat theater maakt waarin de ontmoeting tussen mensen centraal staat.

Het zijn artistieke zielsverwanten, die begrippen als vrouwelijkheid en mannelijkheid onderzoeken en aan de kaak stellen. Er is ruimte voor verhalen van hier en nu, bijvoorbeeld over 'de vele levens' van een transgender moslima. Sahraoui vertelt over haar verdriet toen vader stierf in Marokko en zij geen afscheid van hem kon

Wed 5 & Thu 6 July
20:30
Meervaart Blauwe Zaal
90 min
No intermission
€15

nemen omdat vrouwen niet welkom zijn bij bepaalde begrafenisrituelen.

Cheikhats, a ritual beyond binary thinking is een intense ervaring, een muziektheaterperformance vol uitbundige zang en percussie over de liefde, dood en stereotiepe opvattingen over gender, die eindigt met hypnotiserende dans.

© Prins de Vos

A liberating and loving fusion

The men of Kabareh Cheikhats pay tribute to the Cheikhats, Moroccan women who denounced prejudice and inequality with provocative songs and sensual presentation. With percussive, traditional chants and trance rituals, a clean sweep is made of patriarchal society.

It is a dizzying leap beyond binary thinking: a spectacle in which Moroccan men free themselves from prescribed patterns and go in search of their 'feminine' side, to celebrate the Cheikhats with an exuberant performance. The Cheikhats (pronounced sayg-hats) were free-spirited women, provocateurs of patriarchal society, champions of love and freedom who, until they were knocked off their pedestal in the 1990s, held an important place in their country's musical and cultural traditions.

Last summer Myriam Sahraoui, theatre maker and member of Female Economy, invited the

company to create a performance together. It became an exciting fusion of the Cheikhats, the divas with their transgressive performances and sensual music, and the loving approach of Female Economy, which makes theatre focused on the encounter between people.

They are artistic soulmates, exploring and denouncing notions of femininity and masculinity. There is room for stories from here and now, for example about 'the many lives' of a transgender Muslim woman. Sahraoui talks about her grief when her father died in Morocco and she could not say goodbye to him because women are not welcome at certain funeral rites.

Cheikhats, a ritual beyond binary thinking is an intense experience, a musical theatre performance full of exuberant singing and percussive about love, death and stereotypes about gender, ending with hypnotic dance.

Banenzwemmers

Susanne Marx (NL)

VET

Tijdens het baantjestrekken raakte choreograaf Susanne Marx gefascineerd door de biotoop van het openbare zwembad. Een microkosmos van verschillende mensen met evenzoveel achtergronden, cultureel en economisch, maar ook qua leeftijd. De muur van in een rij traag zwemmende vrouwen, waar je als enkeling geen gat doorheen zwemt. Of het ‘type’ snelle borstcrawler dat denkt dat die ene baan alleen van hemzelf is. Ze zwemmen allemaal voorbij in zwembadchoreografie/danshoorspel *Banenzwemmers*.

Het zwembad heeft een specifieke dynamiek: half ontbloot en kwetsbaar; de zwemmers zijn heel fysiek, maar soms juist ook meditatief bezig. Een beetje doelloos rondzwemmen is er niet bij, want in het water gelden regels over snelheid en elkaar passeren. Wee je gebeente als je je hier niet aan houdt. Dan staat je onderwater misschien wel een stevige trap tegen je schenen te wachten.

In de zwembadchoreografie *Banenzwemmers* ziet het publiek vanaf een tribune hoe zwemmers, die behoren tot de vaste kern van zwembadbezoekers, hun routine zwemmen. Er ontstaan al snel verschillen in snelheid, in breedte van de verschillende banen die met een touw met plastic bollen zijn afgeschermd. En dan komen er strubbelingen, laveerbewegingen, het water klotst. De status quo in het zwembad raakt steeds verder verstoord.

De soundscape, die de toeschouwer via een koptelefoontje hoort, bestaat uit teksten die tot stand zijn gekomen uit interviews met zwembadgebruikers. Dit leidde tot mooie persoonlijke en filosofische bespiegelingen: hoe gaan we met elkaar om als we tot elkaar veroordeeld zijn in de openbare ruimte?

Thu 6 July 12:00 & 14:00
Fri 7 July 13:30 & 14:30
Sat 8 July 14:00 & 15:00
Thu 13 July 12:00 & 13:30
Fri 14 July 13:30 & 14:30
Sat 15 July 12:30 & 14:00
Sloterparkbad
World premiere
30 min
No intermission
€10

While swimming laps, choreographer Susanne Marx became fascinated by the biotope of the public swimming pool. A microcosm of different people with equally diverse backgrounds, culturally and economically, as well as in terms of age. The wall of lined-up slow-swimming women a single person cannot swim through. Or the ‘type’ of fast frontcrawler who thinks that that one lane belongs to them alone. They all swim by in this unique pool choreography and audioplay *Banenzwemmers*.

The pool has distinct dynamics. On the one hand there is the physicality and competition of swimming, on the other hand is the meditative side and the vulnerability of the swimmers in the water. Swimming around aimlessly is out of the question, because in the water there are rules about speed and passing each other. Beware, if you do not keep up with them. In that case, a powerful kick in the shins may be waiting for you beneath the surface.

In the pool choreography *Banenzwemmers*, the audience watches from a tribune how swimmers, who belong to the regular core of pool visitors, swim their routine. Differences soon emerge in speed of the different lanes separated by the rope. Frictions arise. More swimmers navigate their way through the sloshing water. The status quo in the pool is becoming ever more disturbed.

The soundscape, which the viewer hears through a headset, consists of texts based on interviews with swimmers and other pool users. This led to beautiful personal and philosophical contemplations: how do we interact when we are condemned to each other in public spaces?

Dance audioplay at the pool with a cast of enthusiastic swimmers

© Polly Mirovskaya

LYNX

Astrit Ismaili (XK)

Astrit Ismaili onderzoekt de mogelijkheden van 'being as becoming' binnen het domein van de performancekunst. Door middel van alter ego's, lichaamsextensies en draagbare muziekinstrumenten denkt hen over, met en door het lichaam. Hoe het zich transformeert en wordt getransformeerd, hoe het beweegt en geluid maakt. Hoe het contact maakt met anderen, zich uitbreidt en overstijgt. Ismaili, geboren in Kosovo, behaalde hun master Performance aan DasArts in Amsterdam.

In de performance *LYNX* werkt de kunstenaar met nieuw ontworpen muziekinstrumenten, opgebouwd uit lange draden, die de performers verbinden met metalen sculpturen en containers van geluid. Door de draden uit te rollen activeren de performers een veelvoud aan geluidsfragmenten afkomstig uit de kunsten, populaire cultuur en politiek. Met hun stem verweven ze de geluiden met songs gecomponeerd door de kunstenaar. Het resulteert in een steeds veranderende samenstelling van lijnen en een kakofonie van geluiden. Door de geluiden in de ruimte te 'materialiseren' creëren de draden fysieke grenzen voor zowel performers als toeschouwers.

LYNX brengt liederen en sonisch materiaal samen in thema's als melancholie en geweld, beperking en verzet, verlangen en volharding — met als sprekend voorbeeld de bijna uitgestorven Balkanlynx. De performance-installatie stelt essentiële vragen over geopolitieke grenzen en wordt doorspekt met camp-choreografie en hits van een all-star cast.

LYNX ging in 2022 met succes in première op de 14e editie van Manifesta, de Europese Nomadische Biënnale, in Prishtina, Kosovo.

Friday 7 July 16.00,
Sat 8 July 12.00 &
16.00
Stedelijk Museum
Amsterdam
80 min
No intermission
Entrance to the
museum + €3 surplus

Astrit Ismaili explores the possibilities of 'being as becoming' within the realm of performance. In alter egos, body extensions and wearable musical instruments, they think of, about and through the body: as it transforms and is transformed, as it moves, makes sound and makes contact, as it extends and exceeds itself, reaching out to and touching the other. Ismaili, born in Kosovo, received their master's in Performance at DasArts in Amsterdam.

In the performance *LYNX*, the artist works with newly designed musical instruments consisting of long threads conjoining performers with metal sculptures and repositories of sound. By unwinding these threads, performers activate a plethora of sound fragments sourced from art, popular culture and politics. Using their voices the performers intertwine these sounds with original songs composed by the artist. As a result, an ever-shifting constellation of strings and a cacophony of sounds emerges. 'Materializing' the sounds in space these threads create physical borders for performers and viewers alike.

An ever-shifting
constellation
of strings and
a cacophony
of sounds

LYNX brings together songs and sonic materials touching upon themes of melancholy and violence, restriction and resistance, desire and perseverance — taking cue from the nearly extinct Balkan lynx. Posing vital questions about geopolitical borders, the performance-installation is punctuated by high-camp choreography and songs delivered by an all-star cast.

LYNX successfully premiered in 2022 at the 14th edition of Manifesta, the European Nomadic Biennial, in Prishtina, Kosovo.

© Astrit Ismaili

Nom.Nos

Gil Gomes Leal (NL)

Amenti Theatre Company &
Ulrike Quade Company

‘Reclaim de kracht van de voorouders’, is de boodschap van *Nom.Nos*. De intrigerende voorstelling vermengt dansers, poppen, mythes en rituelen rond leven en dood, heden en verleden, in een nieuwe kijk op ons koloniale verleden.

In *Nom.Nos*, wat ‘noem ons’ betekent, gaan de performers op zoek naar hun echte naam. In het koloniale verleden kregen tot slaaf gemaakten in de regel de achternaam van degene die hen tot slaaf had gemaakt. De naam van performer Gil Gomes Leal is daar een voorbeeld van. De naam is Portugees, terwijl zijn wortels in Kaapverdië liggen en zijn voorouders vanuit Senegal en Mali werden verscheept.

Gebruikmakend van de scheppingsmythe van de Malinese Dogon-stam probeert *Nom.Nos* in contact met de voorouders te treden. Waar liggen de roots, welke geschiedenissen van vóór de kolonisatie moeten er worden verteld? Welke rijkdom in cultuur, tradities en rituelen is er te vinden in de landen van herkomst?

Het poppenspel van Ulrike Quade brengt een rijke verbeelding teweeg. Zo worden de ‘Nommo’ leven ingeblazen, wezens die een belangrijke rol spelen in de mythes rond het ontstaan van de Dogon-stam. Door dergelijke West-Afrikaanse mythen te verbinden aan ons hedendaagse bestaan, reclaimen de performers in *Nom.Nos* de kracht van hun voorouders.

De voorstelling schijnt licht op het Nederlandse en het wereldwijde koloniale verleden; welke invloed heeft deze geschiedenis op hoe we tegenwoordig met elkaar en de wereld omgaan? Maar *Nom.Nos* laat óók zien dat er een universele lijn te trekken is naar hoe we als mensheid kijken naar concepten als leven en dood, verleden, heden en toekomst.

Dance and puppet theatre inspired by West African myths and rituals

Fri 7 July 20:30
Sat 8 July 21:00
Podium Mozaïek
75 min
No intermission
€15

‘Reclaim the power of the ancestors,’ is the message of *Nom.Nos*. The intriguing performance mixes dancers, puppets, myths and rituals around life and death, present and past, in a new take on our colonial past.

In *Nom.Nos*, which means ‘call us’, the performers search for their real names. In the colonial past, enslaved people were generally given the surname of the person who had enslaved them. The name of performer Gil Gomes Leal is a case in point. The name is Portuguese, while his roots are in Cape Verde

© Stacii Samidin

and his ancestors were shipped from Senegal and Mali.

Using the creation myth of the Malian Dogon tribe, *Nom.Nos* tries to get in touch with the ancestors. Where are the roots, what histories from before colonisation need to be told? What richness in culture, traditions and rituals can be found in the countries of origin?

Ulrike Quade’s puppetry triggers a rich imagination. For example, the ‘Nommo’, creatures that play an important role in the

myths surrounding the origin of the Dogon tribe, are brought back to life. By connecting such West African myths to our contemporary existence, the performers in *Nom.Nos* reclaim the power of their ancestors.

The show shines a light on the Dutch and global colonial past; what is the impact of this history on how we treat each other and the world today? But *Nom.Nos* also shows that there is a universal line to how we as humanity view concepts such as life and death, past, present, and future.

Double bill: *Sepia & Nomads*
Stav Struz Boutrous (IS)

De Israëlische Stav Struz Boutrous slaat een brug tussen hedendaagse dans en folklore. Dat móét gebeuren, meent ze, want folkloristische danstradities verdwijnen, en daarmee gaat ook de kennis en bewegingsrijkdom van oude culturen verloren. De choreograaf brengt deze in herinnering door ze te vatten in een persoonlijke en hedendaagse danstaal.

Stav Struz Boutrous put voor haar werk uit haar rijke folkloristische Kaukasische achtergrond. In de solo *Sepia* stelt ze Khorumi-dans centraal, een Georgische krijgdsans die de verschillende fases van strijd laat zien: onderzoeken, uitdagen, vechten en overwinnen. De dans verbeeldt het leven van een Georgische krijger in de voorbije eeuwen, de moed en strijdlust van soldaten in een reeks van conflicten over het behoud van de eigen identiteit.

Traditioneel wordt de Khorumi-dans louter door mannen uitgevoerd, maar Struz Boutrous maakt er een vrouwelijke krijgdsans van. Genderspecifieke bewegingskwaliteiten, die in folkloredansen strikt gescheiden zijn, worden met elkaar verbonden, wat leidt tot een intieme en actuele visie op strijd en oorlog voeren.

In het duet *Nomads* vertelt de choreograaf een verhaal in dans over het nomadebestaan in de Kaukasus. We zien twee vrouwen die het lot delen van een leven van zwerven in een verlaten ruimte, achtergelaten door hun geliefden. Het niet weten, de vraag naar leven en dood en de hoop op terugkeer, omvat hun dagelijkse ervaring en laat hun geest niet los.

Stav Struz Boutrous danste bij de Batsheva Dance Company van Ohad Naharin. Naast het creëren van eigen choreografieën geeft ze bewegingslessen aan kinderen met autisme in het Arabisch-Joodse Centrum in Jaffa-Tel Aviv.

© Efrat Mazor

Fri 7 & Sat 8 July 18:30
Frascati 2
Dutch premiere
80 min
With intermission
€17

Israeli Stav Struz Boutrous bridges the gap between contemporary dance and folklore. This must be done, she believes, because folkloric dance traditions are disappearing, and the knowledge and richness of movement of ancient cultures with them. The choreographer recalls these traditions by capturing them in a personal and contemporary dance language.

Stav Struz Boutrous draws on her rich folkloric Caucasian background for her work. In the solo *Sepia*, she focuses on Khorumi dance, a Georgian martial dance that shows the different stages of struggle: exploring, challenging, fighting, and overcoming. The dance depicts the life of a Georgian warrior in past centuries, the courage and fighting spirit of soldiers in a series of conflicts over maintaining one's identity.

Traditionally, the Khorumi dance is performed by men only, but Struz Boutrous turns it into a female martial dance. Gender-specific movement qualities, which are strictly separated in folk dances, are linked together, resulting in an intimate and topical vision of struggle and warfare.

In the duet *Nomads*, the choreographer tells a story in dance about nomadic life in the Caucasus. We see two women sharing the fate of a life of wandering in an abandoned space left by their loved ones. Not knowing, question of life and death and hope of return encompasses their everyday experience and does not relent on their spirits.

Stav Struz Boutrous danced with Ohad Naharin's Batsheva Dance Company. Besides creating her own choreographies, she teaches movement classes to children with autism at the Arab-Jewish Centre in Jaffa-Tel Aviv.

Folklore from the Caucasus region and Soviet Union translated into a personal, movement language

OFF VENUE Julidans X WhyNot

In het bijzondere locatiedansproject **OFF VENUE** gaat WhyNot in samenwerking met Julidans op zoek naar de verborgen wereld onder onze voeten. Choreografen en performancekunstenaars presenteren korte voorstellingen in kelders, bunkers en gewelven, te zien in een speciaal samengestelde dansroute. Bij voorkeur af te leggen per fiets!

In een tijd waarin de planeet wordt bedreigd door oorlog, natuurrampen en complexe energievraagstukken daalt **OFF VENUE** af naar wat zich onder de oppervlakte afspeelt, naar plekken waar je kunt ontsnappen aan de dagelijkse beslommeringen. Locaties die normaal gesproken verborgen zijn: donkere kelders, mysterieuze bunkers en middeleeuwse bruggewelven; een duistere omgeving die de verbeelding prikkelt.

OFF VENUE vindt voor het zesde jaar plaats, in nauwe samenwerking met WhyNot, het Amsterdamse platform dat hedendaagse dans en performance verbindt met beeldende kunst, muziek, architectuur, het landschap en de stad.

Tijdens **OFF VENUE** komen dans en performancekunst tot leven. Je kunt een speciaal samengestelde dansroute volgen langs verrassende underground locaties en Amsterdam van een heel andere kant bekijken. Zo kun je met een blinde performer op stap om je tastzin te testen in *Sightless Seeing #5* van Sarah van Lamsweerde of je laten betoveren door hiphopdanser en Fringe 2022-winnaar Liam McCall, die in het pikke donker een duet aangaat met het licht van een zaklamp.

En er is nog veel meer: in *Warping Soul* laat Andreas Hannes zijn dansers telkens van koers veranderen door de opzwepende kracht van de muziek; het nieuwe

© Angela Lijderdale

choreografisch collectief TREVOGA schetst een dystopisch beeld van de relatie tussen hun lichaam en media; en de Vlaamse kunstenaar en choreograaf Ugo Dehaes onderzoekt in hoeverre robots zijn dansers kunnen vervangen.

Voor meer achtergronden over de artiesten, onze inspiratiebronnen en de bijzondere locaties, kijk op Offvenue.nl.

Sat 8 & Sun 9 July 16:00
Various locations in
Amsterdam
€18

An underground performance tour

In the special location dance project *OFF VENUE* Julidans, in collaboration with WhyNot, explores the hidden world underneath our feet. Choreographers and performance artists present short performances in cellars, bunkers and vaults, staged in a specially created dance route. Preferably to be covered by bicycle!

At a time when the planet is threatened by war, natural disasters and complex energy issues, **OFF VENUE** descends to what is going on below the surface, to places where you can escape everyday worries. Locations that are normally hidden: dark cellars, mysterious bunkers and medieval bridge vaults; a dark environment that stimulates the imagination.

OFF VENUE is taking place for the sixth year, in close collaboration with WhyNot, the Amsterdam-based platform that connects contemporary dance and performance with visual art, music, architecture, the landscape and the city.

During **OFF VENUE**, dance and performance art come to life. You can follow a specially created dance route past surprising underground locations and see Amsterdam from a completely different angle. For instance, you can join a blind performer to test your sense of touch in *Sightless Seeing #5* by Sarah van Lamsweerde or be enchanted by hip-hop dancer and Fringe 2022 winner Liam McCall, who engages into a duet with the light of a torch in pitch darkness.

And there is much more: in *Warping Soul*, Andreas Hannes makes his dancers change course each time by the rousing power of music; the new choreographic collective TREVOGA paints a dystopian picture of the relationship between their bodies and media; and Flemish artist and choreographer Ugo Dehaes explores the extent to which robots can replace his dancers.

For more background on the artists, our sources of inspiration and the special locations, please visit Offvenue.nl.

Unearth

Jefta van Dinther (SE/DE)

De Zweedse Jefta van Dinther is weleens omschreven als ‘de ster van de donkere en mysterieuze technodans’. Zijn producties zijn hallucinerend en dynamisch, loeistrak vormgegeven en bieden een blik op de mens in een wereld gedomineerd door technologie. In *Unearth* focust de choreograaf op de noodzaak om desondanks te blijven voelen.

Van Dinther nodigt met *Unearth* het publiek uit voor een introspectieve reis. Alleen gebruikmakend van beweging én de stem, biedt het vier uur durende dans-event in kunstencentrum W139 in hartje Amsterdam één grote, voortstuwende trance-ervaring.

De dansers keren hun lichaam binnenstebuiten om diepgewortelde gevoelens over sociale verwantschap, leven en sterfelijkheid bloot te leggen. Ontdaan van theatrale elementen als belichting, muziek en scenografie geeft de voorstelling ruimte om de capaciteiten en onvermogens van de mens in z’n puurste vorm te laten opborrelen.

Terwijl ze persoonlijke interpretaties zingen van popsongs – als intense emotionele en fysieke ontlading – bewegen de dansers verzacht en vertraagd door het publiek. Soms blijven ze hangen of stoppen ze naast iemand, op zoek naar contact of troost.

De titel *Unearth* verwijst naar iets wat niet van deze aarde is. Hiermee benadrukt Van Dinther hét thema binnen zijn werk van de afgelopen jaren: de technologisering van de wereld waarin we leven. Die is bedoeld om te dienen, maar bestuurt inmiddels ons leven. “Jefta van Dinther slaagt er andermaal in de mens af te beelden als buitenaardse wezens en tijdelijke gasten op deze aarde,” schreef een recensent naar aanleiding van de première.

De voorstelling duurt vier uur, maar het is mogelijk om de zaal op elk moment te verlaten en te betreden, behalve tijdens de laatste – naar een apotheose opbouwende – dertig minuten.

Sun 9 & Mon 10 July
Various timeslots: 18.30 / 19.30 / 20.30
W139
Dutch premiere
240 min, walk in/out
Ongoing performance
€30

Swedish Jefta van Dinther has sometimes been described as “the star of dark and mysterious techno dance”. His productions are hallucinatory and dynamic, sleekly designed and offer an outlook on humanity in a world dominated by technology. In *Unearth*, the choreographer instead focuses on the need to still keep feeling.

With *Unearth*, Van Dinther invites the audience to an introspective journey. Using only movement and voice, the four-hour dance event at W139 arts centre in the heart of Amsterdam offers one big, propulsive trance experience.

The dancers turn their bodies inside out and expose deep-rooted feelings about social kinship, life and mortality. Stripped of theatrical elements such as lighting, music and scenography, the performance stages the capacities and incapacities of human beings in their purest form.

As they sing personal interpretations of pop songs – discharged as an intense emotional and physical release – the dancers move softly and in slow motion through the audience. Sometimes they linger or stop next to someone, in search of contact or comfort.

The title *Unearth* refers to something not of this earth. With this title, Van Dinther highlights the central theme of his work in recent years: the technologisation of the world we live in. Which was meant to serve us, but instead has come to govern our lives. “Jefta van Dinther once again succeeds in portraying humans as aliens and temporary guests on this earth,” a reviewer wrote following the premiere.

The event lasts four hours, but it is possible to leave and enter the venue at any time, except during the last 30 minutes, when the performance builds up towards its apotheosis.

© Jubal Battisti

Journey inward in a four-hour trance experience

Controle 155 (NL)

Maas Theater en Dans

'Als wij er zelf heel hard om moeten lachen, is het goed.' Het motto van het no-nonsense hiphopcollectief 155 leidt in *Controle* tot een anarchistisch potje zelfspot, kleedkamerhumor en lulligheid-onder-een-vergrootglas. Maar ook tot halsbrekende skills in een gevoelige voorstelling over het verlies van grip op je leven.

De mannen van 155 (eenvijfvijf), een breakdancecollectief ontstaan uit een groep vrienden die samen opgroeiden in Utrecht, zijn inmiddels rond de dertig en staan voor de keuze: meegaan in de stroom van het burgerlijke leven of vrije jongens blijven? Want tja, daar staan ze dan met hun verrotte knieën, lege zakken, vage vrienden, dwingende algoritmes. Moeten ze de controle proberen terug te pakken of laten ze het allemaal van zich af glijden?

In de vorige productie *Motors* (2018) hadden de 155'ers nog een motor tot hun beschikking om van het leven vandaan te crossen. In *Controle* moeten ze zich staande zien te houden op lopende banden, die hen de voortdenderende tijd in sleuren. Heel hard rennen en toch niet vooruitkomen, als metafoor voor hun generatie. Maar de thematiek is bij dit collectief nooit te zwaar: is humor immers niet de allerbeste remedie tegen de pijn van het bestaan?

Met hilarische slapstick, jongensgeklooi en niet te vergeten fantastische hiphopskills heeft 155 een breed publiek opgebouwd. Met hun bijdragen aan films en geestige sketches voor onder andere *Klokhuis* sleepten ze diverse prijzen in de wacht.

Sun 9 July 19:00
Frascati 1
70 min
No intermission
€19

'If it makes us laugh really hard ourselves, it's fine.' In *Controle*, the motto of the no-nonsense hip-hop collective 155 leads to an anarchistic hotchpotch of self-mockery, locker-room humour and banality-under-a-magnifying-glass. But also to breakneck skills in a sensitive performance about losing grip on your life.

The men of 155 (one-five-five), a breakdance collective born from a group of friends who grew up together in Utrecht, are now around 30 and face a choice: go with the flow of bourgeois life or remain unattached boys? Because well, there they are with their rotten knees, empty pockets, vague friends, compelling algorithms. Should they try to take back control or will they take it all in their stride?

In their previous production *Motors* (2018), the dancers of 155 had a motorbike at their disposal to scoot away from life. In *Controle*, they have to hold their own on conveyor belts that drag them into the relentless passing of time. Running very fast and yet not getting ahead, as a metaphor for their generation. But with this collective, the subject matter is never too serious: after all, isn't humour the very best remedy for the pain of existence?

With hilarious slapstick, boy banter and not to mention fantastic hip-hop skills, 155 has built a wide audience. Their contributions to films and witty sketches for *Klokhuis*, among others, won them several awards.

Kamikaze energy and hip-hop slapstick around the thirty-something dilemma

Sway

Andreas Hannes (GR/NL)

Andreas Hannes is gefascineerd door alledaagse bewegingen. Zijn nieuwe werk *Sway* is een door hemzelf gedanst, ritmische en avontuurlijke solo met als uitgangspunt een beweging die iedereen kent: zwaaien en zwieren, slingeren en schommelen.

Thu 13 & Fri 14 July
20:30
Meervaart Blauwe Zaal
World premiere
Julidans co-production
45 min
No intermission
€15

Eerder maakte Hannes *Tremble* (2019), een voorstelling waarin huppelen tot kunst werd verheven. Dit deed hij zo aanstekelijk dat toeschouwers huppelend het theater verlieten. Hannes focust zich in zijn werk op 'gewone' bewegingen die associaties oproepen met de kindertijd en herinneringen. In *Sway* zwaait en zwiert hij op een reis tussen landschappen, mythes, muzikale lijnen en fantasieën. De solo biedt een luchtige kijk op hoe iemand kan omgaan met strubbelingen en het idee van vooruitgang.

Zoals een beeldend kunstenaar kan bouwen aan een object, steentje voor steentje, zo analyseert Hannes bewegingen en haalt ze uit elkaar, om ze, telkens anders, opnieuw op te bouwen. In *Sway* is hij geïnteresseerd in de afstand tussen persoonlijke verhalen en de wereldgeschiedenis en probeert hij noties rond verandering te doorgronden.

Andreas Hannes is opgeleid als percussionist en choreograaf en heeft een passie voor film. Als choreograaf is hij beïnvloed door het minimalisme van de Amerikaanse avant-gardechoreograaf Lucinda Childs en de geometrische ordening in het werk van de Vlaamse danspionier Anne Teresa De Keersmaeker. Afstand en transformatie zijn wezenlijk in zijn praktijk.

Zijn werk gaat altijd over verbondenheid, over afstand nemen en weer dichterbij komen, over contact maken: "De definitie van dans in het theater is voor mij: samenkomen. (...) Ook al is er afstand tussen ons, elk van ons is met de ander verbonden. Die afstand is juist wat het interessant maakt." (Het Parool, nov 2019)

Swinging and swaying, in gradual shifts and surprising outbursts

Andreas Hannes is fascinated by everyday movements. His new work *Sway*, danced by himself, is a rhythmic and adventurous solo based on a movement that everyone knows: swinging and swaying, whirling and rocking.

Previously, Hannes made *Tremble* (2019), a performance in which skipping was elevated to an art. He did this so infectiously that audience members left the theatre skipping themselves. In his work, Hannes focuses on 'ordinary' movements that evoke associations with childhood and memories. In *Sway*, he sways and swings on a journey between landscapes, myths, musical lines and fantasies. The solo

offers a light-hearted look at how a person can deal with struggles and the idea of progress.

Just as a visual artist can build an object, piece by piece, Hannes analyses movements and takes them apart, then rebuilds them, each time in a different manner. In *Sway*, he is interested in the distance between personal stories and world history and attempts to make sense of notions around change.

Andreas Hannes is trained as a percussionist and choreographer and has a passion for film. As a choreographer, he is influenced by the minimalism of American avant-garde

choreographer Lucinda Childs and the geometric arrangement in the work of Flemish dance pioneer Anne Teresa De Keersmaeker. Distance and transformation are essential in his practice.

His work is always about connection, about distancing and coming closer again, about making contact: "The definition of dance in theatre for me is: coming together. (...) Even though there is distance between us, each of us is connected to the other. That distance is precisely what makes it interesting." (Het Parool, Nov 2019)

© Paulina Prokop

Cosmic Latte

Sonya Lindfors (CM/FI)

De kleur van de toekomst? Cosmic latte! De Kameroens-Finse choreograaf Sonya Lindfors droomt in deze radicale voorstelling van een wereld waarin vrijheid, gelijkheid en black identity hand in hand gaan. Verken samen met Afro-Finse artiesten, pioniers in hun vakgebied, een afrofuturistisch landschap met hiphop, Afrikaanse kosmologie, Bach en Sun Ra.

Cosmic Latte speelt met het idee van een utopische toekomst waarin heden, toekomst en verleden aanwezig zijn in een grenzeloze, mysterieuze tussenruimte. De logica van ons denken is veranderd, zwart en wit zijn niet langer tegenpolen, maar zijn onderdeel van elkaar. De grenzen zijn kneedbaar en de betekenissen vermengen zich met elkaar als vloeistoffen.

De titel refereert aan de tint wit-beige waarvan astronomen zeggen dat het de gemiddelde kleur is van het universum. De voorstelling houdt het midden tussen performance, installatie en bewegingslandschap, en bouwt voort op het zogeheten afrofuturisme. Deze cultuurstroming, oorspronkelijk geassocieerd met sciencefiction, droomt van een plek waar vrijheid, gelijkheid, verleden, heden en toekomst samenkomen.

Lindfors droomt er eigenzinnig op los in ontregelende en soms heerlijk ironische scènes waarin hiphop, spoken word en hedendaagse dans met elkaar in stelling worden gebracht. *Cosmic Latte* is het derde deel in Lindfors' reeks werken met als thema zwarte identiteit op het podium.

Friday 14 July 20.30,
Sat 15 July 21.00
Podium Mozaïek
Dutch premiere
75 min
No intermission
€15

The colour of the future? Cosmic latte! In this radical performance, Cameroonian-Finnish choreographer Sonya Lindfors dreams of a world in which freedom, equality and black identity go hand in hand. Explore together with Afro-Finnish artists, pioneers in their field, an Afro-futuristic landscape featuring hip-hop, African cosmology, Bach and Sun Ra.

Cosmic Latte plays with the idea of an utopian future where present, future and past are present in a boundless, mysterious inbetween space. The logic of our thinking has changed, black and white are no longer opposites, but contain one another. The borders are malleable and the meanings mix with each other like liquids.

The title refers to the shade of white-beige that astronomers say is the average colour of the universe. The show hovers between performance, installation and movement landscape, building on what is known as Afro-futurism. This cultural movement, originally associated with science fiction, dreams of a place where freedom, equality, past, present and future come together.

Lindfors dreams away idiosyncratically in unsettling and sometimes deliciously humorous scenes that juxtapose hip-hop, spoken word and contemporary dance. *Cosmic Latte* is the third in Lindfors' series of works on the theme of black identity on stage.

© Uwa Iduozee

Dream of a future in
which Black and White are
not opposites but one

JULIDANS

Fans en voorbijgangers komen tijdens Julidans in de buitenlucht in aanraking met opvallende statements van dansmakers. Een toegankelijk en inspirerend programma, op de pleinen van Amsterdam, langs een route dwars langs een route dwars door de stad en in het Vondelpark Openluchttheater. De gratis toegankelijke voorstellingen verrassen kenner én leek: Let's go outside!

Fans and passers-by will encounter the striking statements of dance makers in the open air during Julidans. This accessible and inspiring programme can be found on Amsterdam's squares, along a route straight through the city and at the Vondelpark Openluchttheater. The performances are free of charge and will surprise dance connoisseurs and newbies alike: Let's go outside!

OPEN AIR

City Horses

Helena Byström

& Anna Källblad (SE)

Byström Källblad

In welke westerse wereldstad je ook komt, ze rijzen op: majestueuze sculpturen van oorlogszuchtige mannen – keizers, koningen of soldaten – die op de rug van krachtige hengsten stoïcijns in de verte kijken. Hun geschiedenissen, echo's uit een koloniaal verleden, zijn een vaste waarde in onze leefruimte en worden ook als zodanig doorgegeven aan de volgende generaties. Maar waar zijn die andere verhalen in de stad van nu?

In de gelaagde openluchtchoreografie *City Horses* galopperen danseressen als een kudde paarden in razende vaart door de stad. Zo vormen ze een levend monument in constante beweging. Op monumentale plekken die oude machtsverhoudingen vertegenwoordigen, maken ze ruim baan voor verhalen die de stad van nú definiëren – met een flinke dosis durf, tongue in cheek en de nodige 'paardenkracht'.

Wordt het paard in het mannelijke dominante narratief gezien als symbool van macht, in *City Horses* fungeert het dier als vehikel voor een zinderend spel om ervaringen uit te wisselen. Misschien wordt zo wel een manier gevonden om de meerstemmigheid in de stad – speels en luchtig maar daardoor niet minder evident – recht te doen?

Beeldend kunstenaar Helena Byström en choreograaf Anna Källblad vertellen nieuwe verhalen die zijn gebaseerd op uitwisseling met mensen op specifieke locaties. *City Horses* is tot stand gekomen in samenwerking met 14 vrouwelijke, lokale dansers van alle leeftijden uit Amsterdam en omgeving. Voorafgaand aan de voorstelling ontvangt het publiek een plattegrond met een overzicht van de verschillende pitstops.

© Tina Axelsson

Like a herd of wild horses past Amsterdam's monumental sites

Sun 2 & Mon 3 July 13:00
A tour through the city, starting at Leidseplein
Dutch premiere
BDPA/ Julidans co-production
No intermission
Free admission

You find them in any Western metropolis you visit: majestic sculptures of warlike men – emperors, kings or soldiers – riding on the backs of powerful stallions, stoically gazing into the distance. Their histories, echoes from a colonial past, are a fixture in our living space and are also passed on as such to subsequent generations. But where are these other stories in today's city?

In the multi-layered open-air choreography *City Horses*, dancers gallop through the city like a herd of horses at breakneck speed. Thus, they form a living monument in constant motion. In monumental places that represent old power relations, they make way for stories that define today's city – with a good dose of daring, tongue-in-cheek, and the necessary 'horse power'.

While in the male dominant narrative the horse is seen as a symbol of power, in *City Horses* the animal acts as a vehicle for a sizzling game of exchanging experiences. Could this be a way to do justice to the city's polyphony – playful and light-hearted but no less evident?

Visual artist Helena Byström and choreographer Anna Källblad tell new stories based on exchanges with people in specific locations. *City Horses* was created in collaboration with 14 female, local dancers of all ages from Amsterdam and the surrounding area. Before the performance, the audience will receive a map with an overview of the different pit stops.

Woods

Clarice Lima (BR)

Futura & Linha de Fuga

Het locatieproject Woods creëert wortels in de stad. Dit kun je vrij letterlijk nemen: in samenwerking met lokale deelnemers, die met z'n allen ondersteboven staan, neemt het lichaam bezit van de openbare ruimte – het altijd drukke Leidseplein. Hoelang kan de groep – als 'woud' van lichamen – standhouden? Een contemplatieve kijkoefening waarin natuur en gemeenschapszin op poëtische wijze met elkaar in verband worden gebracht.

Woods brengt het idee van het bos terug in de 'concrete jungle' en verkent de mogelijkheden voor het lichaam om weerstand te bieden aan het beton van de stad. De makers hebben zich laten inspireren door Ailton Krenak, leider van de Braziliaanse inheemse beweging: "(...) wij mensen zijn vergeten dat de natuur niet van ons gescheiden is, de natuur is iets dat wij zijn".

De voorstelling is een hommage aan vergeten bossen en gekapte wouden, een plek om na te denken over hoe wij de verloren verbinding met de natuur kunnen herstellen. Tegelijk is Woods een oefening in solidariteit en een uiting van collectieve kracht. De duur van de voorstelling is afhankelijk van het vermogen van iedere deelnemer om op het hoofd te blijven staan. Uiteindelijk vallen de deelnemers een voor een op de grond, waar ze blijven liggen tot de laatste 'lichaamsboom' is geveld.

Clarice Lima / Futura & Linha de Fuga brengen performers en publiek samen in gedurfde, boeiende dansstukken die de verbeeldingskracht prikkelen en de energie van het bewegende lichaam viert. Het is een van de voorstellingen die wordt ondersteund door Big Pulse Dance Alliance, een samenwerkingsverband van twaalf Europese dansfestivals en -instellingen om de hedendaagse danssector te promoten, te versterken en te verbreden.

Sat 8 July
17:00 Leidseplein
19:30 Leidseplein
Sun 9 July
14:00 Leidseplein
Dutch premiere
BPDA/
Julidans co-production
20 min
No intermission
Free admission

© Patricia Araujo

Reflection on how nature plays a role in the social structures of the city

The Woods location project creates roots in the city. You can take this quite literally: in collaboration with local participants, all standing upside down, the body takes possession of public space – the ever-busy Leidseplein. How long can the group – as a 'forest' of bodies – endure? A contemplative viewing exercise that poetically connects nature and community spirit.

Woods brings the idea of the forest back into the 'concrete jungle' and explores the possibilities for the body to resist the concrete of the city. The

makers drew inspiration from Ailton Krenak, leader of the Brazilian indigenous movement: "(...) we humans have forgotten that nature is not separate from us, nature is something that we are."

The performance pays homage to forgotten forests and felled woods, a place to reflect on how we can restore our lost connection with nature. At the same time, Woods is an exercise in solidarity and an expression of collective strength. The duration of the performance depends on each participant's ability to stay

on their head. Eventually, one by one, the participants fall to the ground, where they remain until the last 'body tree' is felled.

Clarice Lima / Futura & Linha de Fuga bring performers and audiences together in bold, engaging dance pieces that spark the imagination and celebrate the energy of the moving body. It is one of the performances supported by Big Pulse Dance Alliance, a partnership of 12 European dance festivals and institutions to promote, strengthen and broaden the contemporary dance sector.

Julidans at the park

Let's go outside!

Ook deze zomer verschijnt Julidans in het Vondelpark voor twee inspirerende avonden vol dans in de openlucht. Combineer jouw zomerse avondwandeling door het park met een dansvoorstelling van internationale allure.

Op vrijdag 7 juli presenteren we een programma met werk van onder andere de Grieks-Nederlandse choreograaf Andreas Hannes. Hij toont een fragment uit het werk WARPING SOUL en een preview van zijn nieuwste werk SWAY dat op 13 juli zijn wereldpremière beleeft tijdens Julidans (zie pg. 68).

Op vrijdag 14 juli zie je in het Openluchttheater een drietal voorstellingen. *Out of the Box 2.0* van The 100 hands toont een fysieke, beeldende voorstelling over creativiteit binnen beperking. In *Pan-// Catwalk*, van performancegezelschap Zwermers, zie je een onophoudelijke stroom van kledingwissels ondersteund door een eenmansorkest met viool en loopstation. Dalton Jansen / BLACKBIRDS toont *INNERSELF PT.2* waarin hij de relatie tussen de mens en technologie onderzoekt. Zijn de dansers robots die worstelen met hun menselijke kant, of mensen die soms vergeten dat ze geen robots zijn?

fri 7 & fri 14 July 20:30
Vondelpark
Openluchttheater
no intermission
pay as you like

Let's go outside!

Once again this summer, Julidans will appear in Vondelpark for two inspiring evenings of outdoor dance. Combine your summer evening stroll through the park with a dance performance of international stature. On Friday 7 July, we present a programme including work by Greek-Dutch choreographer Andreas Hannes. He will show an excerpt from the work WARPING SOUL and a preview of his latest work SWAY, which will have its world premiere at Julidans on 13 July (see pg. 68).

On Friday 14 July, we invite you to three performances. *Out of the Box 2.0* by The 100 Hands shows a physical, visual performance about creativity within limitation. In *Pan-// Catwalk*, by performance company Zwermers, you will see an incessant stream of clothing changes supported by a one-man orchestra with violin and loop station. Dalton Jansen / BLACKBIRDS shows *INNERSELF PT.2* in which he explores the relationship between humans and technology. Are the dancers robots struggling with their human side, or humans who sometimes forget they are not robots?

Vástádus eana / The answer is land
Elle Sofe Sara
Pg. 20

**FORESHADOW
ALEXANDER VANTOURNHOUT (BE) /
NOT STANDING**

Concept & choreography: Alexander Vantournhout
Creation & performance: Noémi Devaux, Axel Guérin, Patryk Klos, Nick Robaey, Josse Roger, Emmi Väisänen/Margaux Lissandre, Esse Vanderbruggen & Alexander Vantournhout
Dramaturgy: Rudi Laermans & Sébastien Hendrickx
Outside eye: Emmi Väisänen & Julien Monty
Rehearsal director: Sandy Williams
Costumes Patty: Eggerickx
Light design: Bert Van Dijk
Sound Ruben: Nachtergaele
Company management: Esther Maas
Technical coordination: Rinus Samyn & Bram Vandeghinste
Production: not standing
Co-production: le CENTQUATRE, Paris (FR), Kunstencentrum VIERNULVIER, Ghent (BE), Julidans, Amsterdam (NL), Biennale de la Danse, Lyon (FR), Le Maillon, Strasbourg (FR), Les Halles de Schaerbeek (BE), MA scène nationale – Pays de Montbéliard (FR), La Passerelle, scène nationale de Saint-Brieuc (FR), Theater Freiburg (DE) & Le Carreau Scène nationale de Forbach et de l’Est mosellan (FR).
Created with the support of: the Tax Shelter of the Belgian Federal Government, via Flanders Tax Shelter not standing is supported by the Flemish Government.

**VERSA-VICE
TÂNIA CARVALHO (PT)**

Choreography & Artistic Direction: Tânia Carvalho
Interpretation: Andriucha, Beatriz Marques Dias, Bruno Senune, Catarina Carvalho, Cláudio Vieira, Filipe Baracho, Luís Guerra, Matthieu Ehlacher, Nina Botkay
Voice: Tânia Carvalho
Poem: Fernando Pessoa
Light Design & Technical Direction Anatol Waschke
Sound Production & Sound Design: Juan Mesquita
Music: Tânia Carvalho
Costumes Design: Cláudio Vieira e Tânia Carvalho
Master: Seamstress Rosário Balbi
Executive Direction: Vítor Alves Brotas
Photo: Rui Palma
Video: Christo Roussev
Production: Agência 25
Co-production: Fundação Caixa Geral de Depósitos - Culturgest (Portugal), Estúdio 25 (Portugal), Julidans Amsterdam (Netherlands), La Briqueterie - CDCN du Val-de-Marne / Biennale de Danse du Val-de-Marne (France), Le Gymnase CDCN Roubaix

– Hauts-de-France dans le cadre du dispositif Accueil-Studio (France), Teatro Municipal do Porto – Rivoli e Campo Alegre / DDD – Festival Dias da Dança (Portugal), Théâtre Jacques Carat Cachan (France), Theatro Circo (Portugal), Teatro Viriato (Portugal).
Partnerships: Teatro Académico de Gil Vicente / Convento de São Francisco / Abril Dança em Coimbra (Portugal).
Support: República Portuguesa – Cultura | DGARTES 2021-22 (via Estúdio 25), Câmara Municipal de Lisboa - Polo Cultural Gaivotas | Boavista, Casa-Atelier - Fundação Arpad Szenes - Vieira da Silva, Forum Dança, Loja das Maquetas.

**NEIGHBOURS
BRIGEL GJOKA, RAUF ‘RUBBERLEGZ’
YASIT & RUSAN FILIZTEK I.C.W.
WILLIAM FORSYTHE**

A Sadler’s Wells Production, with the support of Dance Reflections by Van Cleef & Arpels
Co-produced with: PACT Zollverein Essen, Pôle européen de création - Ministère de la Culture/Maison de la Danse Lyon, Biennale de la danse de Lyon 2021, Cndc Angers, TAP – Théâtre Auditorium de Poitiers, Sydney Festival, Festival d’Automne à Paris; Chaillot – Théâtre national de la Danse, La Filature, Scène nationale de Mulhouse, Julidans Amsterdam, Théâtre de Liège, MC2: Maison de la Culture de Grenoble, Teatro municipal do Porto, KDF / Kalamata Dance Festival, Torinodanza Festival / Teatro Stabile di Torino - Teatro Nazionale and centre chorégraphique national de Caen en Normandie.
Choreographers and performers: Brigel Gjoka & Rauf “RubberLegz” Yasit
Created in collaboration with: William Forsythe
Composer & Musician: Rušan Filiztek, Accords Croisés
Lighting Designer: Zeynep Kepekli
Costume Designer: Ryan Dawson Laight
Touring Technical Manager: Dan ‘DJ’ Johnson
Sound Engineer: Patrick Dell

**DON’T CLAP FOR CRAP
VINCENT RIEBEEK (NL)**

Concept & performance: Vincent Riebeek
Performance: Nica Roses
Technics: Pablo Fontevilla
Production and distribution: DANSCO
Made possible by: Live Long Burning
A co-production between: Veem (NL), Arsenic (CH) Divert (HR)

**VÁSTÁDUS EANA - THE ANSWER IS LAND
ELLE SOFE SARA (NO)**

Artistic Director, Choreographer: Elle Sofe Sara
Performers: Sara Marielle Gaup Beaska, Emma Elliane Oskal Valkeapää, Grete Daling, Olga-Lise Holmen, Nora Svenning, Julie Moviken, Trine-Lise Moe
Composer: Frode Fjellheim
Co-Choreographer: Alexandra Wingate
Dramaturge: Thomas Schaupp
Costumes: Elle Sofe Sara and Line Maher
Set Design: Elin Melberg
Light design: Øysten Heitmann
Light technician: Anniell Olsen
Sound Technician: Eivind Steinholt
Producer: Maiken Garder
Performance title: Rájácummá, Kiss from the border, Nillas Holmberg, Outi Pieski, Jenni Laiti

**INTO THE HAIRY
SHARON EYAL & GAI BEHAR (IS/FR) /
L-E-V**

Choreography: Sharon Eyal
Co-Creator: Gai Behar
Original Music: Koreless
Costumes: Maria Grazia Chiuri - Christian Dior Couture
Lighting Design: Alon Cohen
Dancers: Darren Devaney, Guido Dutilh, Juan Gil, Alice Godfrey, Dana Pajarillaga, Keren Lurie Pardes, Nitzan Ressler
Rehearsal Manager: Davide Di Pretoro
Production Manager: Maya Manor
Company Manager: Roy Bedarshi
Co-Producers: Montpellier Danse Festival, La Villette - Paris, Salzburger Festspiele - Austria, Sadler’s Wells - London, Julidans – Amsterdam, Spoleto Festival dei Due Mondi - Italy, MART Foundation - USA, De Singel - Antwerpen , Dampfzentrale - Bern, Points communs - Nouvelle Scène nationale de Cergy-Pontoise / Val d’Oise
With the support of: Orsolina28, Italy and Théâtre Séart, France

**3 AGAINST 2: PSYCHO TROPICS
MARCELA LEVI & LUCÍA RUSSO (BR) /
IMPROVÁVEL PRODUÇÕES**

Conception and direction: Marcela Levi & Lucia Russo.
Performance and co-creation: Lucas Fonseca, Martim Gueller E Washington Silva.
Guest performer and interlocution: Joana Levi
Assistance: Lucas Fonseca
Light design and technical direction: Laura Salerno
Sound design: Levi & Russo + Gueller
Costumes: Levi & Russo
Production: Improvável Produções.
Coproduction: CCN de Caen en Normandie, Julidans, Espaço cultural Sítio Canto da Sabiá and Something great.

NAVY BLUE

OONA DOHERTY (IR) / OD WORKS
Choreography, artistic direction: Oona Doherty, with the collaboration of the dancers
Music collaboration: Jamie xx and Sergueï Rachmaninov
Music collaborator: Jamie xx © by Universal Music Publishing Ltd
Music production: William Smith
With additional music: Sergueï Rachmaninov
Writer collaborator: Bush Moukarzel
Video conception: Nadir Bouassria
Projection: Nadir Bouasria
Costume : Oona Doherty, Lisa Marie Barry
Stage manager: Lisa Marie Barry
Lighting design and technical director: John Gunning
Rehearsal direction: Jade Adamson
Dance & choreography: Amancio Gonzalez Miñon, Andréa Moufounda, Arno Brys,Louise Gourvelec, Hilde Ingeborg Sandvold, Joseph Simon, Mathilde Roussin, Ryan O’neill, Sati Veyrunes, Thibaut Eiferman, Tomer Pistiner, Zoé Lecorgne And Magdalena Öttl
Management and production: Gabrielle Veyssiere
Administration and production: Jenny Suarez, Virginie Reymond
Text: Oona Doherty, Bush Moukarzel

**C A R C A Ç A
MARCO DA SILVA FERREIRA (PT) /
P-ULSO**

Artistic direction and choreography: Marco da Silva Ferreira
Artistic assistance: Catarina Miranda
Performers: André Garcia, Cáca Otto Reuss, Fábio Krayze, Leo Ramos, Marc Oliveras Casas, Marco da Silva Ferreira, Maria Antunes, Max Makowski, Mélanie Ferreira, Nelson Teunis
Original cast Nala Revlon
Light design Cárin Geada
Sound and technical direction João Monteiro
Music João Pais Filipe (percussionist)
Luís Pestana (eletronic musician)
Costumes Aleksandra Protic
Scenography Emanuel Santos
Antropological studies Teresa Fradique
Folklore dances Joana Lopes
Production direction Mafalda Bastos
Production Joana Costa Santos, Mafalda Bastos
Production structure : P-ULSO
Co-production Teatro Municipal do Porto, Centro Cultural de Belém, Big Pulse Dance Alliance, co-produced by New Baltic Dance (Lithuania), Julidans (The Netherlands), Tanz im August/ HAU Hebbel am Ufer (Germany), Dublin Dance Festival (Ireland) and ONE Dance Week (Bulgaria), co-funded by the Creative Europe

programme of the European Union, Centre Chorégraphique National de Caen en Normandie, La briqueterie - CDCN du Val-de Marne, Maison des arts de Créteil, KLAP- Maison pour la danse, CCN-Ballet National de Marseille, Charleroi danse, centre chorégraphique de Wallonie - Bruxelles, December Dance (Concertgebouw and Cultuurcentrum Brugge), La rose des vents – scène nationale Lille Métropole – Villeneuve d’Ascq, TANDEM Scène Nationale Arras-Douai
Support: República Portuguesa – Cultura, DGARTES – Direção Geral das Artes
Artistic residencies: A Oficina, Ballet National de Marseille, Escola Superior de Dança, O Espaço do Tempo, Teatro Municipal do Porto

**THE OTHER SIDE OF DANCE
DIANA NIEPCE (PT)**

Artistic direction and performer : Diana Niepce
Creation & movement support, performer assistance: Ana Sofia Leite
Investigation support: Carlos Oliveira
Sound design: Gonçalo Alegria
Light design: Carlos Ramos
Light operation: Pedro Sousa
Costume design: Silvana Ivaldi
Scenography: Bruno Capucho - Ohcupa
Rigging: Telma Pinto e Ricardo Paz
Head of production and managing: Filipe Metelo e Patrícia Soares
House of production: Produção d’Fusão
Coproduction: Festival CITEMOR
Support: Direção Geral das Artes | Ministério da Cultura, Fundação GDA

**MIKE
DANA MICHEL (CA)**

Creation and performance: Dana Michel
Artistic activators: Viva Delorme, Ellen Furey, Peter James, Heide Louis, Tracy Maurice, Roscoe Michel, Karlyn Percil, Yoan Sorin
Scenographic consultant/technical management: Romain Guillet
Sound consultant: David Drury
Production: SCORP CORPS - Viva Delorme, Dana Michel
Coproduction: ARSENIC - Centre d’art scénique contemporain (Lausanne, Switzerland / Suisse), Centre national des Arts (Ottawa, Canada), Festival TransAmériques (Montréal, Canada), Julidans Amsterdam (Netherlands / Pays-Bas), Kunstenfestivaldesarts (Brussels, Belgium / Bruxelles, Belgique), MDT (Stockholm, Sweden / Suède), Montpellier Danse (France), Moving in November, (Helsinki, Finland / Finlande), Wexner Center for the Arts of The Ohio State University in Columbus (United States of America / États-Unis d’Amérique)

**SHADOW SURVIVORS
CIE ZORA SNAKE (CAM/FR)**

Concept & choreography: Zora Snake
Dancers: Audrey Fotso, Tchina Ndjida, Gandir Prudence, Arsène Etaba, Zora Snake
Installation: Zora Snake
Lighting design: tba
Production: Compagnie Zora Snake
Coproduction: Théâtre National Wallonie-Bruxelles, Centre national des arts de rue et de l’espace public - Ateliers Frappaz (Villeurbanne)
With support from: Rencontres à l’échelle/ Bancs publics, Festival de Liège, Ringlokschupp in Rurh, Mulheim, Modaperf Festival

**NOMADICS
LISBETH GRUWEZ & MAARTEN VAN
CAUWENBERGHE (BE) / VOETVOLK**

Choreography: Lisbeth Gruwez
Composition, sound design and live music: Maarten Van Cauwenberghe
Performance: Antoni Androulakis, Artemis Stavridis, Francesca Chiodi Latini, Lucie Domenach, Raoul Riva, Simon Arson, Tim Bogaerts, Valeria Saija
Dramaturgy: Bart Meuleman
Costume design: Eli Verkeyn
Production: Voetvolk vzw
Co-production: KVS –Royal Flemish Theatre, Julidans, Theater Freiburg & Charleroi Danse MET DE STEUN VAN de Vlaamse Gemeenschap & de Tax Shelter-maatregel van de Belgische overheid

INK

DIMITRIS PAPAIOANNOU (GR)
Created (concept, direction, sets, costumes, lights) : Dimitris Papaioannou
Dressed man: Dimitris Papaioannou (14 & 15 July) / Haris Fragoulis (16 July)
Nude man: Šuka Horn
Music: Kornilios Selamsis
Sound design: David Blouin
Lighting design: Lucien Laborderie, Stephanos Droussiotis
Creative - executive producer - assistant director: Tina Papanikolaou
Associate director: Haris Fragoulis
Performers’ physical training: Šuka Horn
Photographs + cinematography: Julian Mommert
Music recording: Teodor Currentzis, musicAeternaorchestra
Name of the play: Aggelos Mendis
Octopuses creation: Nectarios Dionysatos
Visual design associate: Evangelos Xenodochidis
Technical director: Manolis Vitsaxakis
Stage manager – sound engineer: David Blouin
Props master – stage manager: Tzela Christopoulou
Lighting programmer: Lucien Laborderie
Stage technician – rigger: Aggelos Katsolias
Executive production: 2WORKS, POLYPLANITY PRODUCTIONS
Executive production associate : Vicky Strataki
Executive production assistant: Kali Kavvatha

SILENT LEGACY

MAUD LE PLADEC FEAT. JR MADDRIPP (FR)
Conception and Artistic direction: Maud Le Pladec
Choreography Solo Adeline Kerry Cruz: Maud Lepladec and Jr Maddripp
Choreography Solo Audrey Merilus: Maud Lepladec and Adurey Merilus
Choreography assistant: Régis Badel
Music Composed, arranged, performed & produced by: Chloé Thévenin
Voice coach: Dalila Khatir
Musical dramaturgy assistant: Pere Jou
Dancers: Adeline Kerry Cruz and Audrey Merilus + guest
Costume Design: Christelle Kocher - KOCHÉ
Costume Assistant: Marion Réginer
Lights and stage design: Eric Soyer
General Manager: Fabrice Le Fur
Light Manager: Nicolaas Marc
Sound manager: Vincent Le Meur
Production and Development: A Propic
Line Rousseau, Marion Gauvent and Lara van Lookeren
Production: Centre chorégraphique d’ Orléans

#THISISBEAUTY

LISI ESTARÀS (AR/BE) / MONKEYMIND COMPANY
Concept, text, choreography & performance: Lisi Estaràs
Dramaturgy: Sara Vanderieck
Sound design: Tom Daniëls
Light Design: Helmut Van Den Meersschaut
Costume Design: Marie Szersnovicz
Costumer Performance: Odile Dubucq
Artistic Advice: Kristien De Proost
Philosophical advice: Carla Carmona
Product direction & communication: Hilde Debruck
MonkeyMind Company Management: Nicole Petit
Production: MonkeyMind Company/ MonkeyMind vzw
Coproduction: Festival Bits of Dance Brugge (B), MA Scène Nationale Montbéliard (F)
Residencies: KAAP Bruges, MA Scene Nationale Montbéliard, Tanzhaus Zürich, BAMP Brussel
With the support of: CAMPO, les balllets C de la B en KC nona
Realised with project grant from the Flemish government

FORTUNE

CLUB GUY & RONI (NL) / NAVDHARA INDIA DANCE THEATRE (IN) / SLAGWERK DEN HAAG (NL)
The choreography is a joint project by Roni Haver, Guy Weizman, Ashley Lobo, and all of the dancers.
Dancers Club Guy & Roni: Adam Peterson, Camilo Chapela, Eliana Stragapede, Igor Podsiadly, Wilchaan Roy Cantu
Dancers Navdhara India Dance Theatre: Chetan Solanki, Razul Gautam, Urvil Shah
The music in the performance was created through a collaboration between: Pepe Garcia, Brendan Faegre, Martijn Baaijens, Jochem Braat, Niels Meliefste, Tarang Poddar
Slagwerk Den Haag: Martijn Baaijens (Sarod, gitaar), Jochem Braat (toetsen,stem) Niels Meliefste (slagwerk, stem), Tarang Poddar (tabla, slagwerk, stem)
Musical leader: Pepe Garcia
Musical dramaturgy: Brendan Faegre
Tracks and soundbites: Assin Khan
Langa, Dhyanjyoti Borah, INCEPTOR, Sawai Khan
Set design: Ascon de Nijs
Costumes: Maison the Faux
Light design: Maarten van Rossem
Sound design: Peter Zwart
Dramaturgy: Robbert van Heuven

AKAL

RADOUAN MRIZIGA (MR/BE) / DOROTHÉE MUNYANEZA (RW/FR)
Concept and choreography: Radouan Mriziga
Made with and performed by: Dorothée Munyaneza
Choreographic assistants: Maïté Minh Tâm Jeannolin and Sondos Belhassen
Dramaturgical support: Esther Severi
Research support: Hajar Ibnouthen
Scenographic concept: Tewa Barnosa and Radouan Mriziga
Visual artwork: Tewa Barnosa
Light design: Estelle Gautier
Costume design: Lila John
Technical director: Estelle Gautier
Sound technician: Milan Van Doren
Poem contribution: ‘I fled this realm’ by Asmaa Jama
Assistance: Rania Barhoumi
Production: A7LA5 vzw
Coproduction: Festival de Marseille, PACT Zollverein, De Singel, Kaaitheater, Tanzquartier Vienna, Cultuurcentrum C-Mine, Walker Art Center, Wexner Center for the Arts, and Contemporary Arts Center Cincinnati
With the support of the Flemish government

CHEIKHATS, A RITUAL BEYOND BINARY THINKING

KABAREH CHEIKHATS / FEMALE ECONOMY (MA/NL)
Concept + research: Myriam Sahraoui
Direction: Ola Mafaalani + Adelheid Roosen
Design: Adelheid Roosen
Dramaturgy: Lauren Rissik
Direction-assistance: Anne Heintz
Cast: Ghassan el Hakim, Amine Naouni, Walid Rakik, Ali Rehmi-Lamaadi, Ahmed Rifki, Myriam Sahraoui, Adelheid Roosen, Dinah Bons, Elly Ludenhoff, Leendert Vooijce
Light design: Jantje Geldof
Production: Marieke van Dam
Technics: Esther Bernart
Emotional body work: Jale Simsek

BANENZWEMMERS

SUSANNE MARX (NL) / VET
Concept and choreography: Susanne Marx
Text: Maxine Palit de Jongh
Interviews: Eva van Pelt
Sound: Kirsten Schötteldreier, Studio Amsterdam
Dramaturgy: Lise Brenner, Rebecca Wijnruit
Production: Rebecca Wijnruit
Produced by: VET producties, ondersteund door VSBfonds, Amsterdam Fonds voor de Kunst, Fonds voor Cultuurparticipatie, Julidans en het Sloterparkbad.

LYNX

ASTRIT ISMAILI (XK)
Concept, composition, direction, text: Astrit Ismaili
Sound composition and engineering: Leroy Chaar, with support by Fabian Reichle
Performance, choreography: Astrit Ismaili, Blerta Ismaili, Agnes Nokshiqi, Billy Morgan, Logan Muamba Ndanou
Instrument concept, design and construction: Astrit Ismaili, Mihalis Shammas, Michele Abolaffio
Production and advisor: Titus Nouwens
Garments: Flaka Jahaj
Production sculptures: Autostrada Hangar
Supported by: Manifesta 14, Autostrada Biennale, BAU, BijlmAIR

NOM.NOS

GIL GOMES LEAL (NL) / AMENTI THEATRE COMPANY / ULRIKE QUADE COMPANY
NOM.NOS by: Gil the Grid
Produced by: Amenti Theatre Company
Direction: Gil Gomes Leal
Choreography: Gil Gomes Leal in collaboration with dancers
Dancers: Gil Gomes Leal, Mark Sheats, Angel Gonzalez, Joao M Balde Arias
Actor / text: Romano Haynes
Creative producer: Elia Vitadamo
Music: Dizzi Geetha, Asi Yehuda
Assistant choreography: Matilde Tommasini
Production manager: Elia Vitadamo
Puppets: Ulrike Quade Company
Costumes: Manusama Nuance
Lightdesign: Mike den Ottolander
Scenography: Alexandra van den Akker
Technical producer: Titus Duitshof
Dramaturg: Jahmani Blackman
Technician: Menno Drost
Coaching puppetry: Ulrike Quade
Made possible by: Motel Mozaïque

SEPIA & NOMADS

STAV STRUZ BOUTROUS (IS)

Sepia

Choreography, performance, stage design: Stav Struz Boutrous
Artistic advising: Adi Boutrous
Lighting design: Amir Castro
Costumes: Marina Golodriga, Stav Struz Boutrous
Soundtrack design and edit: Adi Boutrous, Stav Struz Boutrous

Nomads

Choreography, stage design: Stav Struz Boutrous
Dancer creators: Meshi Olinky, Stav Struz Boutrous
Artistic guidance: Adi Boutrous
Lighting design: Ofer Laufer
Costumes: Marina Golodriga, Stav Struz Boutrous
Soundtrack design and edit: Adi

Boutrous, Stav Struz Boutrous
Nomads was produced with the support of : the Independent Creators’ Fund of the Ministry of Culture and Sport, Inbal Dance Theater, and through the support of the residency program of Ifat Galinsky’s Studio NIA+.

NEARTH

JEFTA VAN DINTHER (SE/DE)
Choreographer: Jefta van Dinther
Created and performed by: Juan Pablo Camara, Emeka Ene, Leah Katz, Gyung Moo Kim, Leah Marojevič, Dana Pajarillaga, Manon Parent, Roger Sala Reyner, Thomas Zamolo and Jefta van Dinther
Costume: Cristina Nyffeler
Voice coach: Doreen Kutzke
Assistant choreographer: Thomas Zamolo
Artistic advice: Gabriel Smeets and Maja Zimmermann
Post production partially supported by: Diehl+Ritter/Tanzpakt Reconnect.
Production: Jefta van Dinther
Production management: Uta Engel and Romy Hansford-Gerber
Administration: Jefta van Dinther (DE) and Interim kultur AB (SE)
Co-Production: Norrlandsoperan Umeå

CONTROLE

155 / MAAS THEATER EN DANS (NL)
Producer: Maas Theater en Dans
Business direction: Bernadette Stokvis
Choreography: Erik Bos and the dancers
Assistant choreography: Eryn Nieuwint
Final direction: Moniek Merx
Actors: Erik Bos, Thomas Bos, Deion Holwijn, Thomas van Kalmthout, Rein Luuring, Levi Rapport
Compositions: Tom Luuring
Video: Thomas Bos, Rein Luuring, Thomas van Kalmthout
Costumes: Esmee Thomassen
Stage image: Ruben Wijnstok
Lighting design: Yuri Schreuder
Production manager: Djoeko Westdijk
Technique: Klim Nelissen, Dennis Stolzenberg

SWAY

ANDREAS HANNES (GR/NL)
Concept, choreography & performance: Andreas Hannes
Music composition & mix: Gary Shepherd (Streamer Nymphonic Orchestra)
Light design & Scenography: Paulina Prokop
Costumes: Philipp Schueller
Artistic Advice: Rene Copraij, Bruno Listopad, Antonia Steffens, Charlie Laban Trier
Production Management: Michael Scerbo
Produced and supported by Julidans, ICK Dans Amsterdam, DansBrabant, Theater Rotterdam, Korzo, Small House Productions

Financially supported by Amsterdams Fonds voor de Kunst

COSMIC LATTE

SONYA LINDFORS (CM/FI)
Choreography and concept: Sonya Lindfors
Light design: Erno Aaltonen
Sound design: Jussi Matikainen
Costume design: Sanna Levo and Pauliina Sjöberg
Performers at Julidans: Deogracias Masomi, Ima Idoozee, Pauliina Sjöberg, Selma Kauppinen, Sonya Lindfors
Choreographers assistants: Esete Sutinen, Pauliina Sjöberg
Production: Zodiak - center for a new dance, Urban Spa, Sonya Lindfors

CITY HORSES

HELENA BYSTRÖM & ANNA KÄLLBLAD (SE)
Big Pulse Dance Alliance
Artistic direction, choreography, site/ placing, costume, rehearsal director, cinematographer: Helena Byström, Anna Källblad

WOODS

CLARICE LIMA (BR) / FUTURA / LINHA DE FUGA
Choreographer and Director: Clarice Lima
Dramaturgist: Catarina Saraiva
Movement Assistant and Performers: Aline Bonamin and Nina Fajdiga
Skirts: Onono/ Ademar Ferrera, Wilson Ranieri, Sirlei Ferreira and Elizabete Vasconcelos
Production and Management: Linha de Fuga AC (Portugal) and FUTURA (Brazil).
Woods is a Big Pulse Dance Alliance co-production, co-produced by New Baltic Dance (Lithuania), International Dance Festival TANEC PRAHA (The Czech Republic), Sismògraf Dance Festival (Catalonia - Spain) and Julidans (The Netherlands), co-funded by the Creative Europe programme of the European Union.

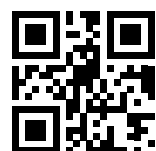
Foreshadow
Alexander Vantournhout
Pg. 12

JULIDANS

AFTER TALKS

INSIDE OUT is hét contextprogramma van Julidans. Voor verdieping én viering van hedendaagse dans. Een up-to-date overzicht van alle activiteiten vind je op julidans.nl.

INSTALLATIES

Scan de QR-code

AFTERPARTIES

WORKSHOPS

FILMS

INSIDE OUT is Julidans' context programme. Go in-depth and celebrate contemporary dance. An up-to-date overview of all activities can be found on julidans.nl.

MEET THE MAKER

INSIDE OUT

Locaties Venues

1. INTERNATIONAAL THEATER AMSTERDAM (ITA)
Leidseplein 26, Amsterdam
tel. 020 624 23 11
ita.nl

2. THEATER BELLEVUE
Leidsekade 90, Amsterdam
tel. 020 530 53 01
theaterbellevue.nl

3. PODIUM MOZAÏEK
Bos en Lommerweg 191,
Amsterdam
tel. 020 580 03 80
podiummozaiek.nl

4. FRASCATI
Nes 63, Amsterdam
tel. 020 626 6866
frascatitheater.nl

5. ZWEMBAD HET SLOTERPARKBAD
President Allendelaan 3
020 506 3506

6. MEERVAART
Meer en vaart 300, Amsterdam
tel. 020 410 7777
meervart.nl

7. STEDELIJK MUSEUM AMSTERDAM
Museumplein 10, Amsterdam
tel. 020 573 2911
stedelijk.nl

8. VONDELPARK OPENLUCHTTHEATER
In het midden van het Vondelpark, tegenover ingang Van Eeghenstraat
openluchttheater.nl

9. W139
Warmoesstraat 139, Amsterdam
tel. 020 622 9434
w139.nl

Tickets

Koop je Julidans-kaarten online, telefonisch of aan de festivalkassa in Internationaal Theater Amsterdam.

Koop online

Via Julidans.nl kunt u voor alle locaties online kaarten kopen door op de pagina van de gewenste voorstelling te klikken op 'BESTELLEN'. Selecteer een datum naar keuze en bestel uw tickets. Om af te rekenen moet u inloggen met een Julidans-account.

Koop telefonisch

Via tel. +31 (0)20 624 23 11 kunt u van ma t/m za van 13.00 - 18.00 uur terecht voor uw telefonische bestelling (€ 3,50 administratiekosten per bestelling, ongeacht het aantal tickets).

Koop aan de festivalkassa

Tijdens Julidans kunt u ook bij de festivalkassa terecht. Deze is geopend van ma t/m za van 13.00 - 18.00 uur. Op zondag vanaf 2 uur voor aanvang van de voorstelling.

Internationaal Theater Amsterdam – Leidseplein 26 – Amsterdam.

Strikte aanvangstijd

Aanvangstijden worden strikt gehanteerd. Laatzomers worden niet meer in de zaal toegelaten. Bij voorstellingen met een pauze kunnen laatzomers eventueel na de pauze alsnog in de zaal plaatsnemen.

Variabele prijzen

Voor Julidans worden 'vanaf'-prijzen gehanteerd. Naarmate er minder stoelen beschikbaar zijn, wordt de prijs hoger. Wie er vroeg bij is, koopt dus altijd kaarten tegen het voordeligste tarief (en kan de mooiste plaatsen uitzoeken).

Book your tickets online, by phone or at the box office of Internationaal Theater Amsterdam.

Buy online

You can purchase tickets online for all locations via Julidans.nl by clicking on 'BUY TICKETS' on the page of the desired performance, selecting a date of your choice. To pay you must log in with a Julidans account.

Order by telephone

You can order tickets by telephone (+31 (0)20 624 23 11) from Monday to Saturday from 13:00 to 18:00. Per order € 3,50 handling fee is charged (regardless of the amount of tickets).

Buy at the festival box office

During Julidans you can also visit the festival box office. We're open from Monday to Saturday from 13:00 - 18:00 h and on Sunday from 2 hours before the start of the performance.

Internationaal Theater Amsterdam – Leidseplein 26 – Amsterdam

Start times

Start times are strictly applied. Latecomers will not be admitted into the theatre. In case of performances with an intermission, latecomers may be admitted after the intermission.

Variable pricing

For Julidans, 'from' prices are used. The fewer seats available, the higher the price. Those who arrive early, therefore, always buy tickets at the most advantageous rate (and can choose the best places).

JULI DANS

Directie & programmering

Anita van Dolen

Assistent programmering

Eefje van den Broek

Financiën & Logistiek

Dick Vos

Administratie

Melin Mommers (ITA)

Marketing, Communicatie & PR

Jan Schoon i.s.m. afdeling Communicatie en Media ITA en afdeling Marketing (Marlene Kenens, Davy Melissen), Sietse de Boer (stage)

Productie

Peter Poel (hoofd), Rebecca Heikamp, Giacomo Della Marina, Mita Medri, Eva Anguenot (stage), Bibi Scholten van Aschat (contextprogrammering & Julidans Lab)

Technische coördinatie ITA

Arjan Smook, Ruud de Vos i.s.m. afdeling Techniek ITA

Technische coördinatie locaties

TOT B.V. Marijcke Voorsluijs, Niels Kingma

Fondsenwerving

Sandra Verstappen

Festivalkassa

Jasper Gilijamse (hoofd), Jacqueline Kooter, May Wolf, Jildou Straat, Dorien Immig, Julia de Dreu, Karlijn Mofers, Saskia van der Sluis

Redactieraad

Julie Vegter, Hank van Bosstraten, Eve Hopkins, Lynn Bartels, Heske van den Ende, Joan Esajas

Bestuur Stichting Julidans

Erik Backer (voorzitter), Swati Sen Gupta, Nynke de Haan, Pieter Zeeman

Hoofdproducent

Internationaal Theater Amsterdam

Partners

Internationaal Theater Amsterdam, Theater Bellevue, Vondelpark Openluchttheater, Bijlmer Parktheater, Podium Mozaïek, Stedelijk Museum, Meervaart, Frascati, W139, Henny Jurriëns Stichting, WhyNot

Big Pulse Dance Alliance

Big Pulse Dance Alliance is een netwerk van twaalf Europese Dansfestivals en instituten die zich als doel stelt om gezamenlijk de hedendaagse internationale danssector te promoten, te versterken en te verbreden. BPDA wordt mede gefinancierd door het Creative Europe Programme van de EU.

Tanz im August (Berlijn), Dublin Dance Festival (Dublin), Dance Umbrella (Londen), Torino Dance (Turijn), Tanec Praha (Praag), New Baltic Dance (Litouwen), One Week Dance (Plovdiv), Zodiak Side Step Festival (Helsinki), Sismògraf (Olot), CODA (Oslo), Danscentrum Zweden

Programmateksten en eindredactie

Tekstbureau kooijman_hiskemuller, Margriet Prinssen

Redactie Julidans-brochure

Jan Schoon, Anita van Dolen, Eefje van den Broek

Concept en vormgeving campagne

Dolly Warhol, Amsterdam

Concept en fotografie campagnebeeld

Jaap Scheeren

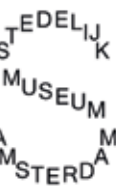
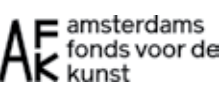
Modellen campagnebeeld

Xadrine Koller, Joeny Klein, Nente Niendieker

Website design en development

Bravoure, Amsterdam

Julidans wordt mede mogelijk gemaakt door de volgende subsidiënten en fondsen:

MOVING

OUT

LOUD

JULIDANS.NL